

ੴ

ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ

ਅਧਿਆਤਮਾਕਫੇ ਪ੍ਰਵਾਸ
ਮਰਾਠੀ ਅਨੁਵਾਦ

Index

1.	आसा दी वार -----	1
2.	अर्दास प्रार्थना -----	55
3.	प्रवासासाठी तत्वज्ञान -----	59
4.	महिलांची भूमिका -----	61
5.	पगडीचे महत्त्व -----	64
6.	आपल्या प्रवासात नम्रता मुख्य सार -----	66

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher: SikhBookClub.com

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

सर्वचा स्वामी परमपिता परमेश्वर आहे, त्याचे नाव सत्य आहे, तोच सृष्टीचा निर्माता आहे. तो सर्वशक्तिमान आहे, तो भयमुक्त आहे, त्याचे कोणाशीही वैर नाही, किंबहुना, त्याची सर्वांवर समान दृष्टी आहे, तो कालातीत ब्रह्मदेवाच्या रूपाने अमर आहे, जन्म-मृत्यूच्या चक्रातून तो मुक्त आहे, तो स्वयंप्रकाशित झाला आहे आणि गुरूंच्या कृपेने त्याला प्राप्त करता येते.

आसा महला १ ॥

आसा महला १ ॥

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥

श्लोकांसह वार आणि श्लोक हे प्रथम गुरूंनी लिहिलेले आहेत, ते टुंडा-अस राजाच्या सुरात गायले जातात.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

श्लोक महला १ ॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਗਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥

मी माझ्या गुरूला प्रेमाने शरण जातो.

ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥

ज्याने आध्यात्मिकरित्या मानवांना देवदूतांकडे उन्नत केले आहे आणि असे करतांना त्याने जास्त वेळ घेतला नाही.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

महला २ ॥

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥

जरी शंभर चंद्र उगवले आणि हजारो सूर्य चमकले तरी

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥

जगात इतका प्रकाश असूनही गुरूशिवाय पूर्ण अंधारच असेल म्हणजेच आपण इतर स्त्रोतांकडून विविध प्रकारचे ज्ञान मिळवू शकतो परंतु गुरूशिवाय आपल्याला खरे ज्ञान किंवा दैवी ज्ञान मिळू शकत नाही. ॥ २ ॥

ਮਃ ੧ ॥

महला १ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਜੇ ਲੋਕ ਆਪਲਿਆ ਗੁਰੂਚੇ ਸਮਰਠ ਕਰਤ ਨਾਹੀਤ ਆਠਿ ਆਪਲਿਆ ਮਨਾਤ ਜੇ ਸਵਤ:ਲਾ ਖੂਪ ਹੁਸ਼ਾਰ ਮਾਨਤਾਤ,

ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੁਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਢੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥

ਤੇ ਵਧਰਠ ਸਮਜੂਨ ਸ਼ੇਤਾਤ ਟਾਕੂਨ ਦਿਲੇਲਿਆ ਤੀਲਾਸਾਰਖੇ ਨਿਰੁਪਯੋਗੀ ਮਾਨਲੇ ਜਾਤਾਤ.

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮੁਠਣਤਾਤ ਕੀ ਤੇ ਨਿਰੁਪਯੋਗੀ ਤੀਲ ਸ਼ੇਤਾਤ ਤਸੇਚ ਟਾਕੂਨ ਦਿਲੇ ਜਾਤਾਤ ਆਠਿ ਤ੍ਯਾਂਚੇ ਸ਼ਾਂਠਰ ਸਵਾਮੀ ਬਨਤਾਤ.

ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥

ਨਿਰੁਪਯੋਗੀ ਤੀਲ ਫੁਲਤਾਤ ਆਠਿ ਤ੍ਯਾਂਚੀ ਠਰਠਰਾਟ ਹੋਤ ਅਸਲ੍ਯਾਚੇ ਦਿਸਤੇ ਪਰੰਤੁ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾਤ ਰਾਖ ਸ਼ਿਵਾਯ ਕਾਹੀਹੀ ਠਰਲੇਲੇ ਨਸਤੇ. ਤ੍ਯਾਚਪ੍ਰਮਾਠੇ ਜੇ ਗੁਰੂਚ੍ਯਾ ਸ਼ਿਕਵਠੀਚੇ ਪਾਲਨ ਕਰੀਤ ਨਾਹੀਤ ਤੇ ਸਮੁਢੁ ਅਸੂਨਹੀ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕਰਿਤ੍ਯਾ ਮੇਲੇਲੇ ਅਸਤਾਤ. ॥ ੩ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਤਠੀ ॥

ਆਪੀਨੂਰੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੂਰੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਸਵਯੰਠੂ ਆਹੇ. ਤ੍ਯਾਨੇ ਸਵਤ:ਚ ਸਵਤ:ਲਾ ਨਿਰਮਾਠ ਕੇਲੇ ਆਠਿ ਤ੍ਯਾਨੇ ਸਵਤ: ਤ੍ਯਾਚੇ ਗੌਰਵ ਨਿਰਮਾਠ ਕੇਲੇ.

ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੇ ਚਾਉ ॥

ਦੁਸਰੇ ਮੁਠਣਜੇ, ਤ੍ਯਾਨੇ ਨਿਸਰ੍ਗਾਚੀ ਨਿਰਮਿਤੀ ਕੇਲੀ ਆਠਿ ਤ੍ਯਾਤ ਬਸੂਨ ਤੋ ਆਪਲ੍ਯਾ ਜਗਾਚਾ ਵਿਸਤਾਰ ਆਨੰਦਾਨੇ ਪਾਹਤ ਆਹੇ.

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾ! ਤੂ ਸਵਤ:ਚ ਜਗਾਚਾ ਦਾਤਾ ਆਠਿ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਠ੍ਯਾਂਚੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਆਹਾਤ ਆਠਿ ਆਪਲ੍ਯਾ ਸੁਖਾਨੇ, ਆਪਠ ਤ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾਵਰ ਆਪਲੀ ਕ੍ਰੁਪਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਤਾ.

ਤੂੰ ਜਾਣੈਈ ਸਭਮੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾ! ਤੂਚ ਸਰਵਾਚਾ ਜਾਠਣਾ ਆਹੇਸ, ਤੁਝ੍ਯਾ ਝੁਚੁਣੇਨੁਸਾਰ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਠਿਮਾਤ੍ਰਾਂਨਾ ਤੂ ਪ੍ਰਾਠ ਦੇਤੋ ਆਠਿ ਹਰਠ ਕਰਤੋ.

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੇ ਚਾਉ ॥੧॥

ਆਪਲ੍ਯਾ ਨਿਰਮਿਤੀਚੇ ਚਮਤਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਮੋਠਯਾ ਤੁਸੁਕਤੇਨੇ ਪਾਹਾਤ ਆਹੇ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮਹਲਾ ॥੧॥

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਮਹਾਨਤਾ ਮਹਾਨ ਆਹੇ ਕਾਰਣ ਜੁਆਚੇ ਨਾਵ ਸਰਵ ਜਗਾਤ ਫਾਰ ਮੋਠੇ ਆਹੇ.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਉਪਮਾ ਫਾਰ ਮਹਾਨ ਆਹੇ, ਜੁਆਚਾ ਨੁਆਯ ਸਤੁ ਆਹੇ.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਮਹਾਨਤਾ ਮਹਾਨ ਆਹੇ ਕਾਰਣ ਤੁਆਚੁਆ ਨਿਵਾਸਥਾਨ ਅਟਲ ਆਹੇ.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਮਹਾਨਤਾ ਮਹਾਨ ਆਹੇ ਕਾਰਣ ਤੋ ਆਪਲੁਆ ਭਕੁਤਾਂਚੁਆ ਭਾਵਨਾ ਜਾਣਤੋ.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਮਹਾਨਤਾ ਮਹਾਨ ਆਹੇ ਕਾਰਣ ਤੋ ਸਰਵ ਲੋਕਾਂਚੁਆ ਪ੍ਰੇਮਾਚੁਆ ਭਾਵਨਾ ਜਾਣਤੋ.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸੁਤੁਤੀ ਮਹਾਨ ਆਹੇ ਕਾਰਣ ਤੋ ਕੋਠਾਚਾਹੀ ਸਲਲਾ ਨ ਖੇਤਾ ਤੁਆਚਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਤੋ.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥

ਮਹਾਨ ਤੁਆਚੇ ਵੈਭਵ ਆਹੇ ਕਾਰਣ ਤੋ ਸੁਵਤ: ਸਰਵਸੁ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਤੁਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਕਾਰੁਯ ਸਾਂਗਤਾ ਯੇਤ ਨਾਹੀ.

ਇਕਨ੍ਹੁਹਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹੁਹਾ ਭਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਆਚੁਆ ਝੁਛੇਨੁਸਾਰ ਤੋ ਕਾਹੀ ਮਨੁਸ਼ੁਆਂਨਾ ਮਾਯੇਤੂਨ ਭਾਹੇਰ ਕਾਫੁਤੋ ਆਠਿ ਕਾਹੀ ਲੋਕਾਂਨਾ ਮਾਯੇਚੁਆ ਜਾਠੁਆਤ ਕਸਕਤੋ.

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥

ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਸੰਲਗੁਨਕਾਂਮਧੂਨ ਕੋਠਾਚੀ ਸੁਟਕਾ ਕੇਲੀ ਜਾਝੈਲ ਹੇ ਕੋਠੀਹੀ ਸਾਂਗੂ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਹੇ ਰਹਸੁਯ ਫਕੁਤ ਗੁਰੁਨਾਚ ਕਠੁਤੇ, ਜੁਆਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੁਵਤ: ਜ਼ਾਨਾਚਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇਤੋ. ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਤੁਤੀ ॥

नानक जीअ उपाधि कै लिखि नावै परम बहलिया ॥

हे नानक! जीवांची उत्पत्ती केल्यावर परमेश्वराने धर्मराजांना त्यांच्या कर्माचा हिशेब देण्यासाठी नेमले आहे.

उधै सचे ही सचि निबडै चुटि वधि कचे जजमालिया ॥

तेथे मनुष्यांचा केवळ सत्याच्या आणि सत्याच्या आधारे न्याय केला जातो; खोट्या (वाईट व्यक्ती) चिन्हांकित केल्या जातात आणि खऱ्या लोकांपासून त्यांना विभक्त केले जाते.

बाउ न पायिनि बुझिआर मुह कालूहै देजकि चालिया ॥

खोट्या लोकांना परमेश्वराच्या दरबारात स्थान मिळत नाही आणि त्यांना मोठ्या अपमानात त्रास सहन करावा लागला आहे.

तेरै नायि रते मे जिनि गये गरि गये सि ठगत वलिया ॥

हे परमेश्वरा! ज्याच्या मनात तुमचे नाव आहे ते जीवनाचा खेळ जिंकतात आणि जे अप्रामाणिक आहेत ते जीवनाचा खेळ हरतात.

लिखि नावै परम बहलिया ॥२॥

मनुष्याच्या कर्माचा लेखाजोखा लिहिण्यासाठी परमेश्वराने धर्मराजाची नेमणूक केली आहे. ॥ २॥

विसमादु नाद विसमादु देद ॥

हे परमेश्वरा ! तुम्ही तयार केलेले नाद आणि तुम्ही रचलेले वेद अद्भुत आहेत.

विसमादु जीअ विसमादु डेद ॥

परमेश्वराने निर्माण केलेले अद्भुत प्राणी आहेत आणि त्यांची विविध प्रजाती आश्चर्यकारक आहे.

विसमादु रुप विसमादु रंग ॥

विविध प्रकारचे आकार आणि रंग आश्चर्यकारक आहे.

विसमादु नागे डिरहिजंत ॥

सदैव नग्न अवस्थेत फिरणारे ते सर्व प्राणी पाहून मला फार आश्चर्यचकित होतो.

विसमादु पउटु विसमादु पाटी ॥

मी आश्चर्यकारकपणे पाहत आहे की कुठेतरी वारा वाहत आहे आणि कुठेतरी पाणी वाहते आहे,

विसमादु अगनी डेडहि विडानी ॥

हे आश्चर्यकारक आहे की अनेक प्रकारे अग्नी अद्भुत खेळ खेळते.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥

ਧਰਤੀਚੇ ਅਸਤਿਤਵ ਹੀ ਦੇਖੀਲ ਆਸ਼ਚਰਿਆਚੀ ਭਾਬ ਆਹੇ ਆਠਿ ਸਜੀਵਾਂਚਿਆ ਉਤਪਤੀਚੇ ਚਾਰ ਸ੍ਰੋਤ ਦੇਖੀਲ ਆਸ਼ਚਰਿਯਚਕਿਤ ਕਰਠਾਰੇ ਆਹੇਤ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥

ਸਜੀਵ ਪ੍ਰਾਠੀ ਜੇ ਪਦਾਰਠਾਂਚੀ ਚਵ ਖੇਠ੍ਯਾਤ ਗੁੰਤਲੇਲੇ ਆਹੇਤ ਤੇਹੀ ਆਸ਼ਚਰਿਯਚਕਿਤ ਕਰਠਾਰੇ ਆਹੇਤ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥

ਆਸ਼ਚਰਿਯਕਾਰਕ ਅਸ਼ੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਯਾ ਆਹੇ ਜ੍ਯਾਦ੍ਵਾਰੇ ਲੋਕ ਏਕਤ੍ਰ ਯੇਤ ਆਹੇਤ ਕਿੰਵਾ ਵੇਗਲੇ ਕੇਲੇ ਜਾਤ ਆਹੇਤ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥

ਸੰਸਾਰਾਤੀਲ ਕਾਹੀ ਲੋਕਾਂਚੀ ਭ੍ਰੁਕ ਆਠਿ ਕਾਹੀ ਲੋਕਾਂਚੇ ਆਰਾਮਾਚੇ ਜੀਵਨ ਹੇਹੀ ਆਸ਼ਚਰਿਯਕਾਰਕ ਆਹੇ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੀ ਸ੍ਰੁਤੀ ਆਠਿ ਮਹਿਮਾ ਦੇਖੀਲ ਆਸ਼ਚਰਿਯਕਾਰਕ ਆਹੇ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥

ਕਾਹੀ ਮਨੁਸ਼੍ਯਾਂਚੇ ਚੁਕੀਚ੍ਯਾ ਮਾਰਗਵਰ ਜਾਠੇ ਆਠਿ ਨੰਤਰ ਪੁਨ੍ਹਾ ਯੋਗ੍ਯ ਮਾਰਗਵਰ ਯੇਠੇ ਦੇਖੀਲ ਆਸ਼ਚਰਿਯਕਾਰਕ ਆਹੇ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਆਪਲ੍ਯਾ ਜਵਲ ਆਹਾਤ ਯਾਤਲਟ ਕਾਹੀ ਲੋਕ ਮ੍ਹਣਤਾਤ ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਆਪਲ੍ਯਾ ਦੂਰ ਆਹਾਤ, ਹੇ ਆਸ਼ਚਰਿਯਕਾਰਕ ਆਹੇ.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥

ਤੇ ਭਕ੍ਤ ਅਦ੍ਭੂਤ ਅਸਤਾਤ ਜੇ ਸ੍ਵਤ:ਚ੍ਯਾ ਡੋਠ੍ਯਾਂਨੀ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਲਾ ਪ੍ਰਤ੍ਯਕ੍ਸ਼ ਪਾਹਤਾਤ.

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਤਾਤ ਕੀ ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾ! ਤੂ ਨਿਰਮਾਠ ਕੇਲੇਲ੍ਯਾ ਸ੍ਰੁਸ਼ੀਤੀਲ ਅਦ੍ਭੂਤ ਚਮਲਕਾਰ ਪਾਹੂਨ ਮੀ ਆਸ਼ਚਰਿਯਚਕਿਤ ਜ਼ਾਲੋ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥

ਤੁਮਚ੍ਯਾ ਸ੍ਰੁਸ਼ੀਤੀਲ ਹਾ ਅਦ੍ਭੂਤ ਚਮਲਕਾਰ ਕੇਵਲ ਤੂਚ ਸਮਯੂ ਸ਼ਕਤੋ. ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥

कुदरति दिसै कुदरति सुटीअै कुदरति भुउ सुख सारु ॥

जे काही पाहिले आहे, किंवा जे काही ऐकले आहे, हे सर्व निसर्गात आहे, भीती आणि आनंदाचे सार निसर्गानुसार आहे.

कुदरति पाताली आकासी कुदरति सरब आकारु ॥

ही तुमची शक्ती आहे, जी पाताळ आणि आकाशात आणि विश्वाच्या सर्व प्रकारांमध्ये प्रदर्शित केली जात आहे.

कुदरति वेद पुराण कतेबा कुदरति सरब वीचरु ॥

वेद, पुराणे, शरियत इत्यादी हे धर्मग्रंथ निसर्गानुसार आहेत आणि सर्व विचार निसर्गानुसार आहेत.

कुदरति धाणा पीणा पैनुहणु कुदरति सरब पिआरु ॥

निसर्गानुसार खाणे, पिणे आणि परिधान करणे आहे आणि निसर्गाद्वारे सर्वत्र प्रेम जाणवते.

कुदरति जाती जिनसी रंगी कुदरति जीअ जगान ॥

आपल्या सामर्थ्याने सर्व प्रकारच्या आणि रंगांच्या प्रजाती येतात; आपल्या सामर्थ्याने जगातील जिवंत प्राणी अस्तित्वात आहेत.

कुदरति नेकीआ कुदरति बदीआ कुदरति मानु अभिमानु ॥

सृष्टीनुसार चांगल्या-वाईट गोष्टी आहेत, सृष्टीनुसार आदर आणि अभिमान आहे.

कुदरति पउरु पाटी बैसंतुरु कुदरति धरती धारु ॥

सृष्टीनुसार वारा, पाणी आणि अग्नि आहे, सृष्टीनुसार पृथ्वी आणि माती आहे.

सभ तेरी कुदरति डुं कादिरु करता धारी धारु ॥

हे परमेश्वरा! ही सर्व तुझी निर्मिती आहे, तूच तुझ्या सृष्टीचा स्वामी आणि निर्माता आहेस आणि तुझ्या पवित्र नावामुळे तुझा गौरव झाला आहे.

नानक हुकमै अंदरि वेधै वरतै ताके ताकु ॥२॥

हे नानक! परमेश्वराच्या आज्ञेनुसार त्याच्या सृष्टीवर लक्ष ठेवतो आणि कार्य करतो, तो सर्वव्यापी आहे आणि त्याच्या निर्देशानुसार सर्व काही करतो. ॥२॥

पउरु ॥

पउडी ॥

आपीनुरै बेग बेगि कै रोइ भसमजि भुउरु सिधायिआ ॥

जीवनातील वेदना आणि सुख उपभोगल्यानंतर, मृत्यूनंतर शरीर धुळीत मिळते म्हणजेच आत्मा शरीरातून निघून जातो.

ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥

ਜੇਵ्हा एखाद्या व्यक्ती मोठ्या अभिमानाने सांसारिक व्यवहारात अडकला तेव्हा त्याच्या गळ्यात साखळी घालून त्याला परमेश्वराच्या दरबारात नेले जाते.

अगै करणी कीरति वाचीअै बहि लेखा करि समझाਇआ ॥

तेथे त्याच्या चांगल्या आणि वाईट कर्मांचा अहवाल जोडला गेला आहे आणि त्याला समजावून सांगितले.

षाउ न रोवी पਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀअै ਕਿਆ ਰੂਆਇआ ॥

दंड मिळाल्यावर त्याला जागा मिळत नाही, आता त्याचे रडणेही कोण ऐकणार?

मनि अंयै जन्म गवाਇआ ॥३॥

अज्ञानामुळे मनुष्याने आपला जन्म व्यर्थ व्यर्थ वाया घालवला आहे.

सलोक मः १ ॥

श्लोक महला १॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥

परमेश्वराच्या भीतीनेच वारा वाहत राहतो.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

परमेश्वराच्या भीतीनेच (इच्छेनुसार) हजारो नद्या वाहतात.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥

परमेश्वराच्या भीतीनेच अग्नी नियुक्त केलेली कार्ये करत आहे.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥

परमेश्वराच्या आज्ञेनेच पृथ्वी सृष्टीचा भार सहन करीत आहे.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥

परमेश्वराच्या आज्ञेनेच इंद्र मेघ बनून डोक्यावर ओझे घेऊन फिरतो.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥

परमेश्वराच्या भीतीमध्ये धर्मराज घाबरून त्यांच्या दारात उभा आहे.

ਕੇਹ ਕਰੇੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥

लाखो मैल प्रवास केल्यानंतरही त्याच्या प्रवासाला काही अंत नाही.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥

त्याच्या आदरणीय भीतीमध्ये आकाश सर्वत्र पसरले आहे.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥

महान योद्धे, पराक्रमी पुरुष आणि शूर पुरुष केवळ ईश्वराच्या भीतीने सक्रिय असतात.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥

त्याच्या आदरणीय भीतीमध्ये, मानव आणि प्राणी यांचे पुष्कळ लोक जन्म घेतात आणि मरतात.

ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥

परमेश्वराच्या भीतीने प्रत्येकाचे भवितव्य ठरते.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥

हे नानक! केवळ एकच सत्यस्वरूप, निराकार परमेश्वर निर्भय आहे. ॥१॥

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ਹੁ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

कृष्णाबद्दल अनेक कथा जगात प्रचलित आहेत आणि अनेक पंडित वेदांचे पठण करतात.

ਬਾਜ਼ਾਰੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜ਼ਾਰ ॥

जादूगार बाजारात आपली जादू करतात, खोटे भ्रम निर्माण करतात.

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥

ते लाखो रुपये किंमत असलेले कानातले आणिलाखो रुपये किंमत असलेले हार घालतात.

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥

हे नानक! ज्या शरीरावर ते दागिने घालतात ते शरीर शेवटी राखच होते.

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥

केवळ शब्दांद्वारे दैवी ज्ञान प्राप्त होऊ शकत नाही. दैवी ज्ञान कसे मिळवायचे हे स्पष्ट करणे लोखंडासारखे अत्यंत अवघड कठीण आहे.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥

जर परमेश्वराची आपल्यावर कृपा झाली तर ज्ञान प्राप्त होते, याउलट हुशारी आणि कपट हे आपला नाश करणारे आहेत. ॥ २॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी॥

नदरि करहि जे आपणी ता नदरी सतिगुरु पाइआ ॥

परमेश्वराने आपली दयाळू कृपा आपल्यावर केली, तर त्याच्या कृपेने आपल्याला गुरूची प्राप्ती होते.

ऐहु जीउि बहउते जनम भरंमिआ ता सतिगुरि सवदु सुटाइआ ॥

हा आत्मा अनेक जन्म-मृत्यूच्या चक्रात भटकत राहतो, पण सद्गुरूंच्या आश्रयाने आल्यावर सतगुरूंनी त्याला शब्दाचे रहस्य सांगितले.

सतिगुर जेवडु दाता के नही सडि सुटिअहु लेक सवइआ ॥

हे जगातील सर्व लोकांनो! काळजीपूर्वक ऐकतात, सद्गुरू इतका महान दाता कोणी नाही.

सतिगुरि मिलिअै सचु पाइआ जिनुही विचहु आपु रावइआ ॥

जो मनुष्य आपल्या मनातून अहंकार काढून टाकतो त्याला सद्गुरू मिळतो आणि सत्याची प्राप्ती सद्गुरूद्वारे होते.

जिनि सचे सचु बुझइआ ॥४॥

केवळ सद्गुरूच सत्याचे रहस्य समजावून सांगतो. ॥४॥

सलेक मः १ ॥

श्लोक महला १ ॥

अझीआ सडे रोपीआ पहर कंनुह रोपाल ॥

हे जग देवाच्या नाटकासारखे आहे ज्यात सर्व घड्याळ नृत्य करणाऱ्या गोपी आहेत आणि मिल्कमेडसारखे आहेत आणि सर्व प्रहर (तीन) कृष्णासारखे आहेत.

राहटे पउिणु पाणी बैसंतुरु चंदु सुरनु अवतार ॥

या सांसारिक नाटकात, वारा, पाणी आणि अग्नी गोरास लीलेतील पात्रांचे अलंकार आहेत आणि आणि सूर्य-चंद्र हे दोन अवतारांसारखे आहेत.

सगली पवती मालु पनु वरतणि सरब जंजाल ॥

संपूर्ण पृथ्वी आवश्यक संसाधने प्रदान करते आणि या नाटकात काम करण्यासाठी सांसारिक अडथळे आवश्यक पुरवठा आहेत.

नानक मुसै गिआन विहुटी खडि राइआ जमकालु ॥१॥

(सांसारिक भ्रमांच्या या नाटकात) हे नानक! दैवी ज्ञानाशिवाय, संपूर्ण मानवता मृत्यूच्या राक्षसाने फसविली आणि खाऊन टाकली आहे.

मः १ ॥

श्लोक महला १ ॥

ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥

(ਸਮਾਜਾਚੀ ਅਦ੍ਭੁਤ ਵਿਡੰਬਨਾ ਆਹੇ ਤੀ ਮ੍ਹਣਯੇ) ਸਿਸ਼ ਫੋਲ ਵਾਜਵਤਾਤ ਆਠਿ ਟ੍ਯਾਂਚੇ ਗੁਰੁ ਨ੍ਰੁਤ੍ਯ ਕਰਤਾਤ.

ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨ੍ਰਿਹ ਸਿਰ ॥

ਨ੍ਰੁਤ੍ਯ ਕਰਤਾਨਾ ਤੇ ਟ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਪਾਯਾਭੋਵਤੀ ਫਿਰਤਾਤ ਆਠਿ ਡੋਕੇ ਹਲਵਿਤਾਤ.

ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥

ਟ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਡੋਕ੍ਯਾਵਰ, ਕੇਸਾਂਵਰ ਖੂਲ ਸਾਚਤੇ.

ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

ਟ੍ਯਾਂਨਾ ਬਘੂਨ ਲੋਕ ਹਸਤਾਤ ਆਠਿ ਮਗ ਆਪਲ੍ਯਾ ਘਰੀ ਜਾਤਾਤ.

ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥

ਅਨ੍ਰ ਮਿਲਵਿਠ੍ਯਾਸਾਠੀ ਤੇ ਫੋਲ ਵਾਜਵਿਤਾਤ.

ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥

ਤੋ ਪ੍ਰਥ੍ਵੀਵਰ ਸਾਠ੍ਯਾਂਗ ਫੰਡਵਤ ਕਰਤਾਤ.

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ਰੁਹ ॥

ਤੇ ਗੋਪੀ ਆਠਿ ਕਾਨ੍ਹਾ ਮ੍ਹਣ੍ਯੂਨ ਗਾਤਾਤ.

ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥

ਤੇ ਸਿਤਾ, ਰਾਮਾ ਬਨ੍ਰੁਨ ਗਾਤਾਤ.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਨਿਰੰਯ ਆਠਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਹੇ; ਟ੍ਯਾਚੇ ਨਾਵ ਖਰੇ ਆਹੇ.

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥

ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਵਿਸ਼੍ਵ ਟ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੀ ਨਿਰਮਿਤੀ ਆਹੇ.

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥

ਕੇਵਲ ਤੇਚ ਭਕਤ ਟ੍ਯਾਲਾ ਪ੍ਰੇਮਲ ਭਕਤੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰਤਾਤ, ਜ੍ਯਾਂਨਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੀ ਕ੍ਰੁਪਾ ਲਾਭਤੇ.

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਰੁਹਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ਜ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾ ਮਨਾਤ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਲਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਣ੍ਯਾਚੀ ਤੀਵ੍ਰ ਝੁਚ੍ਛਾ ਆਹੇ; ਤੇ ਲੋਕ ਆਪਲੇ ਜੀਵਨ ਆਨੰਦਾਨੇ ਜਗਤਾਤ.

सिधी सिधिया गुर वीचारि ॥

गुरूचा विचार करताना, ज्यांनी ही शिकवण शिकली आहे;

नदरी करमि लयाऐ पारि ॥

परमेश्वर त्यांच्यावर कृपा करून त्यांना दुर्गुणांच्या सांसारिक महासागर पार करण्यास मदत करतो.

केलु चरखा चकी चकु ॥

अनेक तेलाच्या घाण्या, चरक, पीठ गिरण्या आणि चाके आहेत.

बल वारेले बहुतु अनंतु ॥

वाळवंटात असंख्य, अगणित वादळे येतात.

लाटू भाषाणीआ अनगाह ॥

धान्य काढण्यासाठी अनेक यंत्रे आहेत.

पंथी बुडिआ लैनि न साह ॥

पक्षी फिरतांना श्वास घेत नाहीत.

सुअै चारि बवाएीअहि जंत ॥

अनेक वस्तू आणि लोखंडी उपकरणे कठड्यावर ठेवून फिरवल्या जातात.

नानक बुडिआ राहण न अंत ॥

आणि आता, यंत्र आणि गोल फिरणाऱ्या वस्तू यांची संख्या मोजणीला अंत नाही.

बंथन बंथि बवाऐ सैदि ॥

जे प्राणी मायेच्या बंधनात अडकतात, त्यांना धर्मराज त्यांच्या कर्मानुसार फिरवतात.

पदिअै किरति नचै सभु केदि ॥

प्रत्येकजण त्याच्या मागील कर्मांवर आधारित नियतीनुसार कर्म करत असतात.

नचि नचि हसहि चलहि सै रेदि ॥

जे आयुष्यभर धावतात ते त्यांच्या अंतिम प्रवासावर रडू शकतात.

उडि न जाही सिध न रेहि ॥

ते उच्च आध्यात्मिक स्थिती प्राप्त करित नाहीत किंवा ते सांसारिक कार्यात कुशल होत नाहीत.

नचटु कुदटु मन का चाउ ॥

त्यांचे सर्व नृत्य आणि उडी मारणे हे केवळ मनाचे मनोरंजन आहे.

नानक जिन्हु मनि भुँ उतिन्हु मनि भुँ ॥२॥

हे नानक! ज्यांच्या अंतःकरणात परमेश्वराचे भय असते, त्यांच्या हृदयातच त्याचे प्रेम असते.
॥ २ ॥

पुँडी ॥

पउडी ॥

नाउ तेरा निरंकारु है नाइ लइअै नरकि न जाਈअै ॥

हे परमेश्वरा! तुझे नाव निराकार आहे आणि जर तुझे प्रेमळ भक्तीने नामस्मरण केले तर मनुष्याला सर्व दुःखातून मुक्ती मिळते.

नीउ पिंडु सभु तिस दा दे खानै आधि गवाਈअै ॥

आत्मा आणि शरीर हे सर्व त्याचे आहेत; त्याला आपल्याला निर्वासित करण्यास सांगणे हा एक अपव्यय आहे.

जे लेइहि चंगा आपणा करि पुँनहु नीचु सदाਈअै ॥

आपण आपल्या कल्याणासाठी तळमळ असल्यास, सद्गुणी कृत्ये करा आणि नम्र राहा.

जे नरवाणा परहरै नरु वेस करेदी आਈअै ॥

जरी एखाद्या शक्तिशाली व्यक्तीला म्हातारपण दूर ठेवायचे असले तरी म्हातारपण त्याच्याच वेषात येते.

के ररै न भरीअै पाਈअै ॥५॥

जेव्हा माणसाच्या आयुष्य तास संपते तेव्हा या जगात कोणीही जगू शकत नाही, म्हणजेच आयुष्य संपल्यानंतर फक्त मृत्यू येतो. ॥ ५ ॥

सलोक मः १ ॥

श्लोक महला १ ॥

मुसलमाना सिफति सरीअति पडि पडि करहि बीचारु ॥

मुस्लिम इस्लामिक कायद्याचे कौतुक करतात; ते वाचतात आणि त्याचे पालन करतात.

बंदे मे जि पवहि विचि बंदी वेखण कउ दीदारु ॥

त्यांच्या मते, परमेश्वराचा सेवक केवळ तेच आहेत जे परमेश्वराला पाहण्यासाठी इस्लामिक नियमांचे काटेकोरपणे पालन करतो.

हिंदू सालाही सालाहनि दरसनि रूपि अपारु ॥

हिंदू त्यांच्या शास्त्रवचनांद्वारे प्रशंसनीय, सुंदर आणि अमर्याद परमेश्वराची स्तुती करतात.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥

ਤੇ ਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰੇਚਯਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰਾਤ ਸ਼ਾਨ ਕਰਤਾਤ, ਫੁਲਾਂਚੇ ਅਰਪਣ ਕਰਤਾਤ ਆਠਿ ਮੂਰ੍ਤੀਸਮੋਰ ਧੂਪ ਜਾਯਤਾਤ.

ਜੇਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨ੍ਰਿਹ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਯੋਗੀ ਸਮਾਧੀ (ਧਿਆਨ) ਲਾਵ੍ਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਚਿੰਤਨ ਕਰਤਾਤ ਆਠਿ ਸ੍ਰਣੀਨਿਰਮਾਤਿਆਲਾ 'ਅਲਖ' ਨਾਵਾਨੇ ਸੰਬੋਧਤਾਤ.

ਸੁਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਰੂਪ ਆਹੇ, ਤਯਾਚੇ ਨਾਵ ਨਿਰੰਜਨ ਆਹੇ ਆਠਿ ਹੇ ਜਗ ਤਯਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਸ਼ਰੀਰ ਆਹੇ.

ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ਧਰਮਾਦਾਯ ਵਿਚਾਰ ਧਰਮਾਦਾਯ ਲੋਕਾਂਚਯਾ ਮਨਾਤ ਸਮਾਧਾਨ ਆਠਿ.

ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੁਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਤੇ ਸਵਾਰ੍ਥੀ ਹੇਤ੍ਰਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਤਾਤ, ਕਾਰਣ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਲਾ ਜੇ ਦੇਤਾਤ ਤਯਾਪੇਖਾ ਹਜਾਰੋ ਪਟ ਜਾਸਤ ਮਾਗਤਾਤ ਆਠਿ ਜਗਾਨੇ ਤਯਾਂਚਯਾ ਦੇਣਗੀਚੇ ਗੌਰਵ ਕਰਾਵੇ ਅਸ਼ੀ ਤਯਾਂਚੀ ਅਪੇਖਾ ਆਹੇ.

ਚੇਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥

ਦੁਸਰੀਕਡੇ, ਚੋਰ, ਵਯਭਿਚਾਰੀ, ਖੋਟਾਰਡੇ, ਵਾਇੰਟ ਆਠਿ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਹੀ ਯਾ ਜਗਾਤ ਆਹੇਤ,

ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਉ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥

ਵਾਇੰਟ ਕ੍ਰੁਤ੍ਯਾਂਮਘੇ ਗੁੰਤ੍ਰਨ ਤਯਾਂਚਯਾ ਮਾਗੀਲ ਕਰਮਫਲ ਭੋਗੁੰਨ ਤੇ ਜਗਾਤ੍ਰਨ ਰਿਕਤ ਹਾਤਾਨੇ ਨਿਘੁੰਨ ਜਾਤਾਤ. ਤਯਾਂਚੀ ਕੋਠਿਠੇਹੀ ਚਾਂਗਲੇ ਕਾਰਯ ਕੇਲੇ ਆਹੇ ਕਾ?

ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥

ਯਾ ਸੰਸਾਰਾਤ ਆਠਿ ਆਕਾਸ਼ਾਤ ਰਾਹਠਾਰੇ, ਪਾਠਯਾਤ ਆਠਿ ਜਮਿਨੀਵਰ ਰਾਹਠਾਰੇ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਚੇ ਜੀਵ-ਜੰਤੂ ਆਹੇਤ.

ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾ ! ਤਯਾ ਪ੍ਰਾਠਯਾਂਚੀ ਕਾਯ ਮਾਗਿਤਲੇ ਹੇ ਫਕਤ ਤੁਮਹਾਲਾ ਮਾਹਿਤੀ ਆਹੇ. ਤਯਾਂਚਯਾ ਸਥਿਰਤੇਸਾਠੀ ਤੇ ਤੁਝਯਾਵਰ ਅਵਲੰਬੁੰਨ ਅਸਤਾਤ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਭਕ੍ਤਾਂਨਾ ਨੇਹਮੀਚ ਦੇਵਾਚੀ ਸ੍ਰੁਤੀ ਕਰਠਯਾਚੀ ਉਕਟ ਝੁਝਾ ਅਸਤੇ ਆਠਿ ਸ਼ਾਸ਼ੁਤ ਨਾਵ ਹੇ ਤਯਾਂਚੇ ਏਕਮੇਵ ਸਮਰਠਨ ਆਹੇ.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥

ਤੇ ਨੇਹਮੀ ਚਿਰੰਤਨ ਆਨੰਦਾਤ ਰਾਹਤਾਤ, ਆਠਿ ਸਦ੍ਗੁਠੀ ਲੋਕਾਂਸਾਠੀ ਖੂਪ ਨਮ੍ਰ ਅਸਤਾਤ.

मः १ ॥

महला १ ॥

मिटी मुसलमान की पेड़ै पਈ कुम्भार ॥

जेव्हा मुस्लीम व्यक्ती मरण पावतो तेव्हा त्याचे शरीर मातीत पुरवले जाते म्हणजेच दफन केले जाते आणि त्याच्या शरीराची जेव्हा माती बनते तेव्हा ती माती एका कुंभाराकडे येते,

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

त्यावेळी तो कुंभार त्या मातीपासून भांडी आणि विटा बनवतो, त्यासाठी ती माती जेव्हा भट्टीत जळताना त्यातून ओरडण्याचा आवाज येतो.

ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੇਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥

भट्टीत जळत असताना, ही माती (मुसलमानांचे अवशेष) नरकात जळत असल्यासारखे दिसते.

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੇ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥

गुरू नानकजी सांगतात की ज्याने या सृष्टीची निर्मिती केली आहे, त्या परमेश्वरालाच माहिती आहे की मृत शरीराला जाळणे योग्य आहे की त्याला मातीत पुरविणे. ॥ २ ॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी :

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

सद्गुरुंशिवाय कोणालाही परमेश्वराची जाणीव झालेली नाही आणि कधी होणारही नाही कारण

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

परमेश्वराने स्वतःला सद्गुरुंच्या अंतरात्म्यामध्ये स्थान दिले आहे आणि स्वतःला प्रकट करून ते जाहीरपणे घोषित करतात.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚੁ ਮੇਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

सद्गुरुंना भेटल्यानंतर, जो मनुष्य सांसारिक संपत्ती आणि सामर्थ्याशी आसक्ती काढून टाकतो तो कायमचा मुक्त होतो.

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥

सर्वत उदात्त हा विचार आहे, ज्याने आपले मन परमेश्वरासमोर आत्मसात केले आहे, त्याने जगाला जीवन देणाऱ्या परमेश्वराला प्राप्त केले आहे.

सलोक मः १ ॥

श्लोक महला १ ॥

ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

ਅਹੰਕਾਰਾਮਧੇ (ਜਯਾ ਰਾਜਯਾਤ ਸਵਤ:ਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਪਾਸੂਨ ਵੇਗਲੇ ਮਾਨਤੋ) ਏਕ ਵਯਕਤੀ ਜਗਾਤ ਧੇਤੇ ਆਠਿ ਅਹੰਕਾਰਾਨੇ ਤੋ ਯਾ ਜਗਾਤੂਨ ਨਿਘੂਨ ਜਾਤੋ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥

ਲਯਾਨੇ ਅਹੰਕਾਰਾਮਧੇ ਜਨਮ ਧੇਤਲਾ ਆਠਿ ਅਹੰਕਾਰਾਮਧੇਚ ਮਰਠ ਪਾਵਲਾ .

ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥

ਮਨੁਘ ਅਹੰਕਾਰਾਨੇਚ ਤੋ ਕੋਠਾਲਾ ਕਾਹੀ ਦੇਤੋ ਆਠਿ ਅਹੰਕਾਰਾਨੇਚ ਕਾਹੀਹੀ ਧੇਤੋ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

ਮਨੁਘ ਅਹੰਕਾਰਾਮਧੇਚ ਧਨ ਮਿਲਵਿਤੋ ਆਠਿ ਅਹੰਕਾਰਾਮਧੇਚ ਤੋ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੇਲੇਲੇ ਧਨ ਗਮਾਵਤੋ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥

ਮਨੁਘ ਅਹੰਕਾਰਾਮਧੇਚ ਸਤਯ ਕਿੰਵਾ ਖੋਟੇ ਬੋਲਤੋ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਮਨੁਘ ਅਹੰਕਾਰਾਮਧੇਚ ਪਾਪ ਕਿੰਵਾ ਪੁਠਯਾਚੇ ਕਰਮ ਕਰਤ ਅਸਤੋ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥

ਅਹੰਕਾਰਾਮੁਲੇ ਕਠੀਕਠੀ ਏਕਾਘਾ ਵਯਕਤੀਜਵਲ ਸਰਵ ਸੁਖਸੋਯੀ ਅਸਤਾਤ ਠਰ ਆਠਿ ਕੋਠਾਹੀ ਯਾਮੁਲੇਚ ਵੈਦਨਾ ਸਹਨ ਕਰਾਵਯਾ ਲਾਗਤਾਤ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੇਵੈ ॥

ਅਹੰਕਾਰਾਮੁਲੇਚ ਕਾਹੀ ਵਯਕਤੀ ਆਨੰਦੀ ਅਸਤਾਤ ਠਰ ਕਾਹੀ ਵਯਕਤੀ ਦੁ:ਖੀ ਅਸਤਾਤ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੇਵੈ ॥

ਅਹੰਕਾਰਾਮਧੇਚ ਕਠੀਕਠੀ ਮਨੁਘਾਚੇ ਮਨ ਵਾਇਟ ਵਿਚਾਰਾਂਨੀ ਦੂਠਿਤ ਹੋਤੇ ਠਰ ਯਾ ਅਹੰਕਾਰਾਮੁਲੇਚ ਕਠੀਕਠੀ ਮਨੁਘ ਠੀਰਠਠਠਾਨੀ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰੂਨ ਆਪਲੇ ਪਾਪ ਧੁਤੋ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਧੇਵੈ ॥

ਮਨੁਘ ਅਹੰਕਾਰਾਮਧੇਚ ਕਠੀਕਠੀ ਸਾਮਾਜਿਕ ਸਠਿਠੀ ਆਠਿ ਲਯਾਚਾ ਸਾਮਾਜਿਕ ਦਰਜਾ ਹਰਵੂਨ ਬਸਤੋ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥

ਅਹੰਕਾਰਾਮੁਲੇਚ ਮਨੁਘ ਕਠੀਕਠੀ ਮੂਰਖ ਠਰ ਕਠੀਕਠੀ ਬੁਢਿਮਾਨ ਬਨਤੋ.

ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਪਰੰਤੁ ਯਾ ਅਹੰਕਾਰਾਮੁਲੇਚ ਲਯਾਲਾ ਕਠੀਚ ਮੁਕਤੀਚੇ ਰਹਸਯ ਸਮਜਤ ਨਾਹੀ.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥

ਅਹੰਕਾਰामध्ये राहणारे व्यक्ती एकतर सांसारिक संपत्ती आणि सामर्थ्याच्या प्रेमामध्ये गुंतलेले असतात किंवा अज्ञानाच्या अंधारात राहतात.

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥

अहंकारामध्ये राहणारे व्यक्ती पुन्हा पुन्हा जन्म घेतात.

ਹਉਮੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੁਝੈ

जेव्हा एखाद्या व्यक्ती अहंकारापासून मुक्त होतो, तेव्हा त्याला परमेश्वराच्या दरबारात जाण्याचा मार्ग माहीत होतो.

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੁਝੈ ॥

आध्यात्मिक ज्ञानाशिवाय, एखादी व्यक्ती निरुपयोगी चर्चा आणि युक्तिवादांमध्ये पीडित राहते.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥

हे नानक ! परमेश्वराच्या आज्ञेनेच एखाद्याचे भाग्य लिहिले आहे.

ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥

जसजसे एखादी व्यक्ती इतरांना पाहते (विचार करते), तसेच विचार त्याच्या मनात विकसित होतात.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

महला २ ॥

ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

हे अहंकाराचे स्वरूप आहे, की लोक अहंकाराने आपली कामे करत राहतात.

ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੇਨੀ ਪਾਹਿ ॥

हा अहंकार मनुष्याला जन्म-मृत्यूच्या चक्रात अडकवून ठेवतो, त्यामुळे पुन्हा -पुन्हा त्याचा या पृथ्वीतलावर जन्म होतो.

ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥

अहंकार कुठून येतो? यापासून मनुष्याला कसे मुक्त केले जाऊ शकते?

ਹਉਮੈ ਏਹੇ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥

हा अहंकार परमेश्वराच्या आदेशानुसार अस्तित्वात आहे; लोक त्यांच्याआधीच्या जन्मी केलेल्या कर्मानुसार भटकतात.

ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੇਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥

ਅਹੰਕਾਰ ਹਾ ਏਕ ਜੁਨਾਟ ਆਜਾਰ ਆਹੇ, ਪਰੰਤੁ ਤ੍ਯਾਚੇ ਤਪਾਯ ਤ੍ਯਾਤਚ ਆਹੇ.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥

ਜਰ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਨੇ ਕ੍ਰਪਾ ਕੇਲੀ ਟਰ ਟੀ ਵ੍ਯਕਤੀ ਗੁਰੂਚ੍ਯਾ ਤਪਦੇਸ਼ਾਨੁਸਾਰ ਆਚਰਣ ਕਰਤੀ. ਹਾਚ ਯਾ ਆਜਾਰਾਚਾ ਤਪਚਾਰ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਮ੍ਹਣਠਾਤ,ਹੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯਾਂਨੋ ਏਕਾ: ਅਸ਼ਾਪ੍ਰਕਾਰੇ (ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰੂਨ), ਅਹੰਕਾਰਾਚ੍ਯਾ ਆਜਾਰਾਮੁਲੇ ਹੋਧਾਰੇ ਦੁ:ਖ ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਯੇਤੇ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਤੜੀ:

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨ੍ਹਹੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਕੇਵਲ ਤ੍ਯਾ ਸਮਾਧਾਨੀ ਵ੍ਯਕਤੀ, ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਆਧਿ ਭਕਤੀਨੇ ਚਿਰੰਤਨ (ਦੇਵ) ਵਰ ਧ੍ਯਾਨ ਕਰਤਾਤ, ਖਰੋਖਰ ਤ੍ਯਾਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਤਾਤ.

ਓਨ੍ਹਹੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਤੇ ਵਾਇੰਟ ਮਾਰਗਾਚਾ ਅਵਲੰਬ ਕਰਤ ਨਾਹੀ ਟਰ ਚਾਂਗਲੇ ਕਾਰ੍ਯ ਕਰਤਾਤ ਆਧਿ ਧਰਮਾਚ੍ਯਾ ਮਾਰਗਵਰ ਚਾਲਤਾਤ.

ਓਨ੍ਹਹੀ ਦੁਨੀਆ ਤੇੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥

ਤੇ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਬੰਧਾਂਪਾਸੂਨ ਦੂਰ ਹੋਤਾਤ ਆਧਿ ਅਨ੍ਨ ਆਧਿ ਪਾਠੀ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਾਤ ਵਾਪਰਤਾਤ. (ਜਗਠ੍ਯਾਸਾਠੀ ਪੁਰੇਸੇ).

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾ! ਤੂ ਮਹਾਨ ਦਾਤਾ ਆਹੇ ਆਹੀ ਤੂ ਸਰਵਾਂਨਾ ਆਪਲਾ ਆਸ਼ੀਰਵਦ ਦੇਤੀ.

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥

ਪਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਸਦੈਵ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰੂਨ, ਮਨੁਸ਼੍ਯਾਲਾ ਕੀਰ੍ਤੀ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤ ਕਰਤਾ ਯੇਤੇ.

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥

ਫਕਤ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਚ ਅਸਾ ਆਹੇ ਜ੍ਯਾਲਾ ਸਰਵਾਂਚੀ ਸੰਠ੍ਯਾ ਆਧਿ ਸ੍ਥਿਤੀ ਮਾਹੀਤ ਆਹੇ ਮਾਨਵ, ਜ਼ਾਡੇ, ਟੀਰ੍ਥਯਾਤ੍ਰੇਚੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰੇ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਦ੍ਯਾ, ਢਗ ਆਧਿ ਸ਼ੇਤਾਤ.

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂ ॥

ਵਿਸ਼ਵਾਮਘੇ ਕਿੱਤੀ ਬੇਟੇ, ਖੰਡ, ਜਗ ਆਠਿ ਸੌਰ ਧੰਤਰਾ ਆਹੇਤ ਹੇ ਕੇਵਲ ਟਾਲਾਚ ਠਾਠਕ ਆਹੇ.

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥

ਕੇਵਲ ਅੰਡੀ, ਗਰਮਾਸ਼ਧ, ਪ੍ਰਥਵੀ ਆਠਿ ਘਾਮ ਧਾਸਾਰਠਾ ਨਿਰਮਿੱਤੀਚਾ ਚਾਰ ਸੁੱਤੋਤਾਂਢੁਰੇ ਜਨਮਾਲਾ ਆਲੇਲਾ ਪ੍ਰਾਠਯਾਂਵਿਠਧੀ ਟਾਲਾ ਮਾਹਿੱਤੀ ਆਹੇ.

ਸੇ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਫਕਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਲਾਚ ਸਰਵ ਸਮੁਦ੍ਰ, ਪਰਵਤ ਆਠਿ ਜਿਵੰਤ ਪ੍ਰਾਠੀ ਧਾਂਚੀ ਸੰਠੁਠਾ ਮਾਹਿੱਤ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਚ ਧਾ ਸ੍ਰੁੱਠੀਤ ਮਾਨਵਾਚੀ ਨਿਰਮਿੱਤੀ ਕਰਤੋ ਆਠਿ ਟ੍ਯਾਂਚੇ ਪਾਲਨ-ਪੋਠਠ ਕਰਤੋ.

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥

ਜੋ ਧਾ ਸ੍ਰੁੱਠੀਚੀ ਨਿਰਮਿੱਤੀ ਕਰਤੋ, ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਚ ਟ੍ਯਾ ਸ੍ਰੁੱਠੀਚੀ ਢੇਖਮਾਲ ਕਰਤੋ.

ਸੇ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥

ਜੋ ਧਾ ਸ੍ਰੁੱਠੀਚੀ ਨਿਰਮਿੱਤੀ ਕਰਤੋ, ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਚ ਟ੍ਯਾ ਸ੍ਰੁੱਠੀਚੀ ਕਾਠਠੀ ਘੇਤੋ.

ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥

ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਖੂਪ ਢਯਾਠੂ ਆਹੇ, ਟ੍ਯਾਲਾ ਮਾਠਾ ਕੋਟੀ-ਕੋਟੀ ਪ੍ਰਠਾਮ ਆਹੇ. ਟ੍ਯਾਚਾ ਢਰਬਾਰ ਚਿਰੰਤਨ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸੁਮਰਠ ਕਰਤ ਨਾਹੀ, ਟ੍ਯਾਨੇ ਹਾਤਾਲਾ ਠਾਗਾ ਕਿੰਵਾ ਕਪਾਠਾਵਰ ਟਿਠਕ ਲਾਕੂਨ ਕਾਧ ਅਰਠ ਆਹੇ?

ਮਃ ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਏਖਾਢੀ ਵਠਕੀ ਕੋਟੁਠਵਠੀ ਚਾਂਗਲਠਾ ਆਠਿ ਸਢੁਗੁਠੀ ਕਰਮ ਆਠਿ ਅਸੰਠੁਠ ਠਰਮਾਢਾਧ ਕ੍ਰੁੱਠਠ ਕੇਲੇ, ਤਰੀ ਹੇ ਸਰਵ ਵਠਠ ਆਹੇ.

ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਠਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣੁ ॥

ਜਰੀ ਏਖਾਢਾ ਵਠਕੀਨੇ ਲਾਖੋ ਤੀਰਠਠਾਤ੍ਰੇਲਾ ਜਾਠਨ ਤਪ ਕੇਲੇ ਕਿੰਵਾ ਵਨਾਤ ਜਾਠਨ ਧੋਗਾਠਠਾਸ ਕੇਲਾ,

ਲਖ ਸੂਰਤਣੁ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਢੁਟਹਿ ਪਰਾਣੁ ॥

ਜਰੀ ਟ੍ਯਾਨੇ ਧੁਢੁਢੁਠੀਤ ਲਾਖੋ ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਕੇਲੇ ਅਸੇਲ ਕਿੰਵਾ ਧੁਢੁਢੁਠੀਤ ਆਪਲੇ ਪ੍ਰਾਠ ਗਮਾਵਲੇ ਅਸੇਲ,

लख सुरती लख गिआन धिआन पड़ीअहि पाठ पुराण ॥

जरी वेद आणि पुराणचे ध्यान आणि वाचन करून मनुष्याला पुष्कळ आध्यात्मिक ज्ञान प्राप्त केले असेल,

जिनि करतै करणा कीआ लिखिआ आवट जाणु ॥

जो या सृष्टीचा निर्माणकर्ता आहे, त्या परमेश्वराने या सृष्टीची निर्मिती केली आहे आणि एखाद्याच्या जन्माची आणि मृत्यूची वेळ पूर्वनिर्धारित केली आहे.

नानक मती मिषिआ करमु सचा नीसाणु ॥२॥

हे नानक ! या सर्व हुशार युक्त्या खोटेया आणि निरुपयोगी आहेत. फक्त परमेश्वराचे नामाच सत्य आहे.

पउड़ी ॥

पउडी :

सचा साहिबु ऐकु तूँ जिनि सचे सचु वरताएिआ ॥

हे परमेश्वरा ! फक्त तोच एकमेव सद्गुरू आहे, ज्याने सर्वत्र सत्याचा (नीतिमत्त्व) प्रसार केला आहे.

जिसु तूँ देहि तिसु मिलै सचु ता तिनूही सचु कमाएिआ ॥

तो एकटाच सत्य प्राप्त करतो, ज्याला तू ते सत्य देतो. मग तो व्यक्ती सत्याचे आचरण करतो.

सतिगुरि मिलिअै सचु पाएिआ जिनुह कै हिरदै सचु वसाएिआ ॥

ज्या मनुष्याला सद्गुरूची प्राप्ती होते, त्याला सत्याची प्राप्ती होते आणि सद्गुरू त्याच्या हृदयात सत्य निर्माण करतो.

भुरख सचु न जाणुही मनुषी जनु गवाएिआ ॥

पण मूर्ख आणि स्वार्थी लोकांना सत्य काय आहे हे माहित नाही त्यामुळे ते आपले जीवन व्यर्थ घालवतात.

विचि दुनीआ काहे आएिआ ॥८॥

असे लोक जगात का आले आहेत?

सलैकु मः १ ॥

श्लोक महला १ ॥

पडि पडि राडी लदीअहि पडि पडि भरीअहि साष ॥

जरी आपण अनेक पुस्तके वाचली असली की त्या पुस्तकांचे ढीग तयार होतील,

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥

ਜਰੀ इतकी पुस्तके वाचली ज्याने अनेक खड्डे भरल्या जाऊ शकतात,

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥

जरी कितीही वर्षे अभ्यास केलेला असला किंवा वर्षातील कितीही महिने अभ्यास केलेला असला,

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥

आयुष्यभर अभ्यास केलेला असला, जोपर्यंत शरीरात प्राण आहे तोपर्यंत अभ्यास केलेला असला तरी,

ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥

हे नानक! परमेश्वराच्या दरबारात मान्य असणारी एकमेव गोष्ट म्हणजे त्यांची स्तुती गाणे आणि त्याचे नामस्मरण करणे. बाकी सर्व एखाद्याचे अहंकारात भटकण्यासारखे आहे.

ਮਃ ੧ ॥

महला १॥

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥

मनुष्य जितका अधिक लिहितो आणि वाचतो तितका तो अधिक अहंकारी आणि गर्विष्ठ बनतो.

ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥ਤੇਤੇ ਲਵਿਆ ॥

मनुष्य जितका तीर्थयात्रेसाठी इतरत्र भटकतो, तो मनुष्य तितकाच निरर्थक बोलतो.

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥

मनुष्य जेवढा धार्मिक वेष धारण करतो, तेवढाच तो आपल्या शरीराला दुःखी करतो.

ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥

हे माझ्या मित्रा, आपण आपल्या स्वतःच्या कृतीचा किंवा कर्माचा परिणाम सहन करणे आवश्यक आहे.

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥

काहीही न खाता, एखाद्या व्यक्तीने कोणत्याही आध्यात्मिक गुणांची कमाई केली नाही, तर त्याने आपल्या आवडीचा आनंद घेण्याची संधी गमावली आहे.

ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥

द्विधा मनस्थितीमुळे मनुष्याला खूप त्रास होतो.

ਬਸਤ੍ਰੁ ਨ ਪਹਿਰੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥

जो कपडे घालत नाही, तो आपल्या शरीरावर हवामानाच्या बदलामुळे रात्री आणि दिवस दुःखी असतो.

मेनि विगुडा ॥ किउ जारै गुर बिनु सुडा ॥

मौन धारण केल्याने मनुष्याचे जीवन व्यर्थ होते. गुरूच्या शिकवणीशिवाय मनुष्याला अज्ञानाच्या झोपेतून कसे जागे केले जाऊ शकते?

पग उधेडाणा ॥ अपणा कीआ कमाणा ॥

जो अनवाणी पायी जातो, त्याच्या पायांना दुखापत करून स्वतःच्या कृतीमुळे ग्रस्त असतो.

अलु मलु धाਈ सिरि ढाਈ पाਈ ॥

जो मनुष्य उरलेले अन्न खातो आणि त्याच्या डोक्यावर राख टाकतो,

मुरखि अंघै पति रावाਈ ॥

आंधळा मूर्ख (अज्ञानी) व्यक्तीने आपला सन्मान गमावला आहे.

विट्टु नावै किहु षाष्टि न पाਈ ॥

परमेश्वराचे नामस्मरण न करता त्याच्या दरबारात कोणत्याही वस्तूला किंवा गोष्टीला मंजूरी नाही.

रहै बेबाटी मझी मसाटी ॥

एखादा जंगलात, स्मशानभूमीत राहतो.

अंघु न जातै ढिरि पढुडाटी ॥

अशा आध्यात्मिकरित्या अंध व्यक्तीला परमेश्वराला ओळखण्याचा योग्य मार्ग माहीत नसतो, तो शेवटी पश्चात्ताप करतो.

सतिगुरु भेटे मे सुखु पाये ॥

केवळ सद्गुरूला भेटणाराच शांतीचा आनंद घेतो.

हरि का नामु मंनि वसाये ॥

कारण तो त्याच्या मनात परमेश्वराचे नाम सदैव जपतो.

नानक नदरि करे मे पाये ॥

हे नानक! ज्याच्यावर परमेश्वर आपली कृपा करतो, तोच सद्गुरूला भेटतो.

आस अंदेमे ते निहकेवलु हरुमै सघदि जलाये ॥२॥

मग कोणत्याही प्रकारच्या आशा आणि काळजीमुळे प्रभावित होत नाही आणि गुरूच्या शब्दाचे पालन केल्याने तो आपल्या अहंकाराचा त्याग करतो. ॥ २ ॥

पउड्डी ॥

पउड्डी ॥

भगत तेरै मनि भावदे दरि मेरनि कीरति गावदे ॥

हे परमेश्वरा! तुमचे भक्त तुमच्या मनाला प्रसन्न करतात. ते आपल्या दारात आपले स्तुती गातांना शोभून दिसतात.

नानक करमा बाहरे दरि छेअ न लहनुही पावदे ॥

हे नानक! जे परमेश्वराच्या कृपेपासून वंचित राहतात, त्यांना परमेश्वराच्या दरबारात आश्रय मिळत नाही आणि ते इतरत्र भटकत राहतात.

इकि मूलु न बुझनुह आपणा अठहोदा आपु गणाएदे ॥

असे काही लोक आहेत जे आपले मूळ असलेल्या परमेश्वराला ओळखत नाहीत आणि कोणत्याही आध्यात्मिक गुणवत्तेशिवाय ते स्वतःला महान समजतात.

हउ द्याही का नीच जाति हेरि उतम जाति सदाएदे ॥

हे परमेश्वरा! इतर लोक स्वतः उच्च सामाजिक स्थिती राहण्याचा दावा करताना, मी निम्न सामाजिक स्थिती असणारा एक सामान्य व्यक्ती आहे.

तिनुह मंगा जि तुझे पियाएदे ॥९॥

जे तुमचे ध्यान करतात त्यांची मी फक्त संगती शोधत असतो.

सलेकु मः १ ॥

श्लोक महला १ ॥

बुडु राजा बुडु परजा बुडु सभु संसारु ॥

हे संपूर्ण जग जादूगारांच्या कृतीसारखे भ्रम आहे. या खोट्या जगात, खोटे (अल्पकालीन) राजा आहे आणि खोटे त्याचे विषय आहेत.

बुडु मंडप बुडु भाडी बुडु बैसणारु ॥

राजवाडे आणि वाडे खोटे आहेत आणि नाशवंत आहेत ते त्याच्यात राहतात.

बुडु सुदिना बुडु रुपा बुडु पैनुहणारु ॥

सोने आणि चांदीचे दागिने खोटे आहेत आणि जे त्यांना परिधान करतात ते खोटे आहेत.

ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥

ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਅਸਤ੍ਯ ਆਹੈ, ਕਪੜੇ ਖੋਟੇ ਆਹੈਤ ਆਠਿ ਹੈ ਸੌਂਦਰ੍ਯ ਖ਼ਾਮਕ ਆਹੈ.

ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥

ਪਤੀ ਆਠਿ ਪਤੀ ਯਾਂਚ੍ਯਾਤੀਲ ਸੰਬੰਧ ਫਾਰਚ ਕਮੀ ਕਾਲਾਵਧੀਚੇ ਅਸਤਾਤ ਆਠਿ ਤੇ ਖੋਟ੍ਯਾ ਸੰਘਰ੍ਸ਼ਮਧੇ ਵਾਯਾ ਜਾਤ ਆਹੈਤ.

ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਖੋਟ੍ਯਾ ਲੋਕਾਂਨਾ ਖੋਟੇਪਣਾ ਆਕਤੋ ਆਠਿ ਤੋ ਸ੍ਰੁਣੀਚ੍ਯਾ ਨਿਰਮਾਤ੍ਯਾਲਾ ਪੂਰ੍ਣਪਣੇ ਵਿਸਰਤੋ.

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੇਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਜਗ ਖ਼ਾਣਭੰਗੁਰ ਆਹੈ, ਤੇਕ੍ਹਾ ਮੀ ਕੋਠਾਸ਼ੀ ਮੈਤ੍ਰੀ ਕਰੁ?

ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੁਰੁ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਾਂਨਾ ਹੈ ਖ਼ਾਮਕ ਜਗ ਮਧਾਸਾਰਖੇ ਗੋਡ ਵਾਟਤੇ ਆਠਿ ਮ੍ਹਯੂਨਚ ਹਾ ਖੋਟਾ ਖ਼ਮ ਲੋਕਾਂਚਾ ਨਾਸ਼ ਕਰੀਤ ਆਹੈ.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੈ ਕੂੜੁ ॥੧॥

ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾ ਨਾਨਕ ਹੀ ਪ੍ਰਾਰ੍ਥਨਾ ਕਰਤੋ ਕੀ ਤੁਮਚ੍ਯਾਸ਼ਿਵਾਯ ਸਰ੍ਵ ਕਾਹੀ ਪੂਰ੍ਣਪਣੇ ਖੋਟੇ ਆਠਿ ਖ਼ਾਮਕ ਆਹੈ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਆਖਾਢਾ ਮਨੁਸ਼੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਹ੍ਰਦਯਾਤ ਰਾਹਤੋ, ਤੇਕ੍ਹਾਚ ਠ੍ਯਾਲਾ ਸਤ੍ਯਾਚੀ ਜਾਠੀਵ ਹੋਤੇ.

ਕੂੜੁ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥

ਖੋਟੇਪਣਾਚੀ ਘਾਠ ਕਾਫ਼ੂਨ ਟਾਕਲੀ ਜਾਤੇ ਆਠਿ ਮਨ ਵ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਗੁਣਾਂਪਾਸੂਨ ਮੁਕਤ ਹੋਤੇ.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰ

ਜੇਕ੍ਹਾ ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਵਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਤੋ ਤੇਕ੍ਹਾਚ ਜਗਾਬਫ਼ਲਚੇ ਸਤ੍ਯ ਜਾਠੂਨ ਘੇਤੋ.

ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੇਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਾਚੇ ਨਾਵ ਏਕੂਨ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੇ; ਆਠਿ ਮਨੁਸ਼੍ਯਾਲਾ ਸਾਂਸਾਰਿਕ ਅਭਚਠੀਤੂਨ ਸਵਾਤੰਤ੍ਰ ਮਿਠਤੇ.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਠ੍ਯਾਲਾ ਜੀਵਨਾਚਾ ਖ਼ਰਾ ਮਾਰ੍ਗ ਮਾਹੀਤ ਅਸਤੋ, ਤੇਕ੍ਹਾਚ ਠ੍ਯਾਲਾ ਸਤ੍ਯਾਚੀ ਜਾਠੀਵ ਹੋਤੇ.

ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥

शरीररूपी शेतजमीन तयार करून, तो त्यामध्ये निर्मात्याच्या नावाचे बीज पेरतो.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥

जेव्हा त्याला गुरूकडून खरी शिकवण मिळते तेव्हाच त्याला सत्याची जाणीव होते.

ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥

इतर प्राणीमात्रांवर द्या करतो आणि आपल्या सामर्थ्यानुसार दान-पुण्य करतो.

ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

जेव्हा तो स्वतःच्या आत्म्याच्या तीर्थक्षेत्रात वास करतो, तेव्हाच त्याला सत्याची जाणीव होते.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

सद्गुरूकडून शिकवण मिळवताना ते आंतरिक स्वभावावर लक्ष केंद्रित करतात.

ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥

सत्य सर्व आजारांचा उपाय आहे; आणि सत्यामुळेच सर्व पापांपासून मनुष्याची सुटका होते.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥

ज्यांच्या मनात सत्य विराजमान आहे, त्यांच्यासमोर नानक विनवणी करतात. ॥ २ ॥

ਪਉੜੀ ॥

पउडी :

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥

मी मन संतांच्या चरणाची धूळ मागतो म्हणजेच संतांची संगती मागतो; जर मला ती मिळाली तर मी स्वतःला खूप भाग्यवान मानतो.

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥

खोट्या लोभाचा त्यागकरून आपण सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करायला पाहिजे.

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੇ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

आपण केलेल्या कृतीप्रमाणेच आपल्याला फळ प्राप्त होते.

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਯੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹੁਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥

जर हे इतके पूर्वनिर्धारित असेल तर एखाद्याला नम्रपणे संतांची सेवा करण्याची संधी प्राप्त होते.

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥

आपल्या मर्यादित बुद्धीमुळे, आपण निःस्वार्थ सेवेचे फळ आपण गमावतो. ॥ १० ॥

सलोकु मः १ ॥

श्लोक महला १ ॥

सचि कालु कुडु वरतिआ कलि कालख बेडाल ॥

नीतिमान जीवन दुर्मिळ झाले आहे, खोटेपणा सर्वत्र पसरत आहे आणि लोक कलियुगाच्या पापांमुळे आणि दुष्टांमुळे भुतांसारखे वागत आहेत.

बीउ बीजि पति लै राडे अष किउ उगवै दालि ॥

जे नीतिमान जगले (त्यांच्या मनात धार्मिकतेचे बीज लावले) ते सन्मानाने निघून गेले आहेत. ज्यांचे मन द्वैत विभाजित झाले आहे, त्यांच्या मनात धार्मिकतेचे बीज कसे उगवू शकते?

जे इकु रोडि उ उगवै रुडी हु रुडि रोडि ॥

जर धान्य (बी) योग्य असेल आणि वातावरणही अनुकूल असेल तर धान्य (बी) योग्यप्रकारे अंकुरित होते म्हणजेच जर मन शुद्ध असेल, परमेश्वराकडे पूर्ण लक्ष केंद्रित केले असेल आणि वेळ वाया घालविला जात नसेल तरच परमेश्वराचे नाम मनुष्याच्या मनात अंकुरते.

नानक पावै बाहरा केरै रंगु न सेडि ॥

हे नानक! आपण काळजी घेतली नाही तर कच्चे कापड सुंदर रंगले जात नाही.

डै विचि धुंघि चडाडीअै सरमु पाहु उनि रोडि ॥

त्याचप्रमाणे, शरीराला कठोर परिश्रमाची सवय लावली तर परमेश्वराच्या भीतीने या शरीरातील सर्व पाप नष्ट होतात आहे हे शरीर तेजस्वी बनते.

नानक उगडी जे रपे कुडै सेडि न केडि ॥१॥

हे नानक! जेव्हा अशाप्रकारे मन परमेश्वराच्या प्रेमाने आणि भक्तीने भरले जाते, तेव्हा त्यात खोटेपणाचा विचार केला जात नाही. ॥१॥

मः १ ॥

महला १ ॥

लसु पापु दुडि राजा मरता कुडु रोआ सिक्दारु ॥

(जगातील परिस्थिती दयनीय आहे, असे दिसते की) लोभ आणि पाप दोन्ही राजा आणि त्याचा मदतनीस बनले आहेत; आणि खोटेपणा मुख्य कार्यकारी आहे.

कामु नेषु सदि पुढीअै बहि बहि करे बीचरु ॥

वासना त्यांच्या मुख्य सल्लागारासारखी आहे, ते आपला सल्ला विचारतात आणि नंतर एकत्र बसून ते लोकांना फसविण्यासाठी वेगवेगळ्या मार्गावर चर्चा करतात.

ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

ਜ਼ਾਨਾच्या अभावामुळे त्यांचे विषय अज्ञानी आहेत, ते सांसारिक इच्छेच्या अग्नीने भरलेले आहेत आणि ते आध्यात्मिकरित्या मेलेले आहेत.

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

तथाकथित ज्ञानी, नृत्य करतात आणि त्यांचे वाद्य वाजवतात, ते विविध प्रकारचे रूप धारण करून शृंगार करतात.

ਊਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੇਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ते मोठ्या आवाजात हाक मारतात आणि युद्ध कविता गातात तसेच योद्धांच्या शौर्याच्या कथा सांगतात.

ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

मूर्ख विद्वान आणि पंडितांना हुशार युक्तिवाद आणि युक्त्यांद्वारे सांसारिक संपत्ती गोळा करण्यास आवडते.

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਰੁ ॥

नीतिमान लोक त्या बदल्यात परमेश्वराला तारणासाठी चांगले कर्म करतात आणि मोक्ष मिळविण्यासाठी सतत प्रयत्न करतात.

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥

ते स्वतःला ब्रह्मचारी म्हणतात, आणि त्यांच्या घरांना सोडून देतात, परंतु त्यांना जीवनाचा खरा मार्ग माहीत नसतो.

ਸਤੁ ਕੇ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥

प्रत्येकजण स्वतःला परिपूर्ण म्हणतो; कोणीही स्वतःला अपूर्ण म्हणत नाही.

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥

हे नानक! एखाद्या व्यक्तीची खरी गुणवत्ता केवळ तेव्हाच ओळखली जाईल जेव्हा परमेश्वराच्या दरबारात मिळालेल्या त्याच्या सन्मानाच्या उपायाविरूद्ध त्या व्यक्तीचा न्याय केला जाईल.

ਮਃ ੧ ॥

महला १॥

ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

हे नानक! परमेश्वराने जे निवडले आहे ते नक्कीच होईल कारण तो स्वतः ते पाहत आहे (त्याच्या आज्ञेनुसार सर्व काही घडत आहे).

सडनी ढाला डारीआ करडा करे सु रेरुड ॥

प्रत्येकजण त्यांच्या इच्छेनुसार गोष्टी करण्याचा उत्तम प्रयत्न करतो, परंतु निर्माणकर्ता जे करतो फक्त तेच घडते.

अरुै नरुड न नुरुै रुरै अरुै नुरुै नरुवे ॥

परमेश्वराच्या दरबारात, सामाजिक स्थिती आणि सामर्थ्य याचा अर्थ काहीही नाही, कारण तेथे संपूर्णपणे नवीन व्यक्तींशी सामना करावा लागतो. (कोणाचीही स्थिती शाश्वत नाही)

नरुन करुै लेखै पडरु पवै रुरुंगे सेरुी करुेरु ॥३॥

केवळ त्या काहींना चांगले किंवा सद्गुण मानले जाते, ज्यांना परमेश्वराच्या दरबारात त्यांचे खाते तपासले जाते तेव्हा त्यांना सन्मान मिळतो. ॥३॥

परुडरुी ॥

पडडी:

परुडरु करुडु नरुनरु करुडु तुरुडु परुडरुआ तुरुडु तुरुनरुी खसडु डरुडरुडरुआ ॥

हे परमेश्वरा! सृष्टीतील ज्या जीवांच्या नशिबात तुम्ही आधीपासूनच हे सर्व लिहून ठेवले आहे, तेच जीव तुमचे नामस्मरण करू शकतात.

ेरुनरु नरुंतुरु करुै वसरुडरु करुडु नरुडरुी तुरुडु रुरेकरुी नरुगतुरु उरुडरुडरुआ ॥

या प्राण्यांच्या सामर्थ्यात काहीही नाही; तुम्हीच या सृष्टीची निर्मिती केली आहे.

रुडरुनरु नुरुै तुरुं डेरुडरु लेरुडरु रुरुडरु रुरुडरु आरुडरु तुरुडु खुरुडरुडरुआ ॥

हे परमेश्वरा ! या सृष्टीतील काही जीवांना तू स्वतः आश्रय देऊन स्वतः सोबत ठेवतो तर काहींना स्वतःपासून अलिप्त ठेवतो.

गुरुडरु करुडरुडरु तुरुै नरुडरुडरुआ नरुडरुै तुरुडु आरुडु डुरुडरुडरुडरुआ ॥

ज्याला तुम्ही स्वतःला प्रगट केले आहे, त्याने गुरुच्या कृपेने तुम्हाला जाणवले आहे.

सरुडरुने रुरुी सरुडरुडरु सडरुडरुडरुआ ॥११॥

आणि ते सहजतेने सत्यात विलीन होतात. ॥ ११ ॥

सरुलेकु डः १ ॥

श्लोक महला १ ॥

दुरुडु दुरुडु सरुडु रुरुेगुरु डरुडरुडरुआ नरु सरुडु तुरुडरुडरु नरु रुरुेडरुी ॥

हे परमेश्वरा! तुमचे हे जग किती विचित्र आहे, जिथे दुःख हा उपाय बनतो आणि आनंद एक आजार बनतो. जिथे आनंद आहे तिथे दुःख नाही.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥

हे परमेश्वर! तू निर्माणकर्ता आणि प्रत्येक गोष्टीचा कर्ता आहेस, मी काहीच नाही. जरी मी प्रयत्न केला तरी काहीच घडत नाही.

बलिहारी कुदरति वसिआ ॥

हे सर्व व्यापणारा निर्माणकर्ता, मी स्वतःला तुमच्यासाठी समर्पित करतो.

तेरा अंतु न जाਈ लखिआ ॥१॥ रहाउ ॥

तुझ्या मर्यादा ज्ञात केल्या जाऊ शकत नाहीत. ॥१॥ रहाउ ॥

जाति महि जेति जेति महि जाता अकल कला भरपूरि रहिआ ॥

तुझा प्रकाश संपूर्ण विश्वांमध्ये व्यापलेला आहे आणि तुझा प्रकाश सर्व प्राणिमात्रांमध्ये आहे, तुझी सर्वशक्तिमान शक्ती सर्वव्यापी आहे.

तੂੰ सचा साहिबु सिढति सुआल्लुहउ जिनि कीती मे पारि पਇआ ॥

हे परमेश्वर! तू खरा गुरु आहेस; तुझी स्तुती खूप सुंदर आहे. जो तुमची स्तुती गातो, तो दुर्गुणांच्या महासागराला सहजतेने पार करू शकतो.

कहु नानक करते कीआ घाता जे किहु करणा सु करि रहिआ ॥२॥

हे नानक! निर्माणकर्त्याची स्तुती गा; परमेश्वराला जे करणे योग्य वाटते तेच तो करतो. ॥ २॥

मः २ ॥

महला २ ॥

जेग सबदं गिआन सबदं बेद सबदं घ्राहमह ॥

योगीचे खरे कर्तव्य म्हणजे धर्म ज्ञान प्राप्त करणे; आणि ब्राह्मणांचे कर्तव्य (हिंदू याजक) वेदांवर अभ्यास करणे आणि त्यांचे चिंतन करणे हे आहे.

खत्री सबदं सूर सबदं सूदू सबदं परा क्विउह ॥

क्षत्रियांचे कर्तव्य रणांगणात धैर्याने लढणे आहे आणि शुद्रांचे कर्तव्य म्हणजे इतरांची सेवा करणे.

सरब सबदं ऐक सबदं जे के जाणै भेउ ॥ नानक ता का दासु है सेई निरंजन देउ ॥३॥

परंतु सर्वांचे कर्तव्य म्हणजे परमेश्वराचे नामस्मरण करणे. नानक हा त्या व्यक्तीचा सेवक आहे ज्याला हे रहस्य माहिती आहे कारण तो मनुष्य पवित्र परमेश्वराचे मूर्त स्वरूप आहे. ॥ ३॥

मः २ ॥

महला २ ॥

ऐक कुसुनं सरब देवा देव देवा त आतमा ॥

केवल एकच परमेश्वर हा सर्व परमेश्वरांचा आत्मा आहे, अगदी परमेश्वरांच्या परमेश्वराचाही.

आतमा ब्रामुदेवसिजज ने के जातै भेउ ॥ नानकु ता का दासु है सेई निरंजन देउ ॥४॥

सर्व प्राणिमात्रांमध्ये वास करणारा परमेश्वर स्वतः त्यांचा आत्मा आहेत, हे रहस्य कोणाला समजले तर नानक हे त्यांचे सेवक आहेत, ते स्वतःच परमेश्वर आहेत. ॥४॥

मः १ ॥

महला १॥

कुंभे बया जलु रहै जलु बिनु कुंभु न रहे ॥

ज्याप्रमाणे मातीच्या भांड्यात पाणी साठवून राहते त्याचप्रमाणे पाण्याविना मातीचे भांडे बनू शकत नाही.

गिआन का बया मनु रहै गुरु बिनु गिआनु न रहे ॥५॥

त्याचप्रमाणे, दैवी ज्ञानाने मन दुर्गुणांपासून दूर ठेवले जाते, परंतु गुरूंच्या शिकवणीशिवाय दैवी ज्ञान प्राप्त करता येत नाही.

पउडी ॥

पउडी :

पझिआ हेवै गुनगरारु ता ओमी सायु न भारीअै ॥

जर सुशिक्षित व्यक्ती पापी असेल तर त्याला शिक्षा होईल, परंतु सद्गुणी व्यक्ती जरी निरक्षर असली तरी त्याला शिक्षा होऊ शकत नाही.

जेहा थाले थालणा तेवेहे नाउ पचारीअै ॥

जसे कर्म केले जातात, त्याचप्रमाणे प्रतिष्ठा प्राप्त होते.

अैसी कला न खेडीअै जिनु दरगह गइआ हारीअै ॥

म्हणून असा खेळ खेळू नका, ज्यामुळे तुम्हाला परमेश्वराच्या दरबारात पोहचूनही तुम्ही मानवी जन्माचा खेळ गमवाल.

पझिआ अउै ओमीआ वीचारु अरौ वीचारीअै ॥

सुशिक्षित आणि निरक्षर लोकांच्या कर्मांचा न्याय परमेश्वराच्या दरबारात केला जाईल.

मुहि चलै सु अरौ भारीअै ॥१२॥

ज्या व्यक्तीने गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करण्याऐवजी जिद्दीने स्वतःच्या मनाचे पालन केले आहे त्याला परमेश्वराच्या दरबारात शिक्षा होते.

सलोक मः १ ॥

श्लोक महला १ ॥

नानक मेरु सरीर का इकु रबु इकु रबवाहु ॥

हे नानक! मानवी शरीर, जे सर्व प्रजातींमध्ये सर्वोच्च आहे, रथ (नैतिक मूल्ये) आणि सारथी (मार्गदर्शक तत्त्वे) आहे.

जुगु जुगु डेरि वटाष्टीअहि गिआनी बुझहि ताहि ॥

प्रत्येक युगात ही मूल्ये आणि मार्गदर्शक तत्त्वे बदलत राहतात; केवळ ज्ञानी लोकांना हे समजते.

सतजुगि रबु सँतेष का षरमु अरौ रबवाहु ॥

सत्ययुगात समाधान रथ (नैतिक मूल्ये) होते आणि नीतिमत्त्व सारथी (मार्गदर्शक तत्त्व) होते.

त्रैते रबु जतै का जेरु अरौ रबवाहु ॥

त्रैतायुगात रथ मानवी देह ब्रह्मचर्य होता आणि इच्छा हा सारथी होता.

दुआपुठि रबु तपै का सतु अरौ रबवाहु ॥

द्वापुत्र युगात प्रायश्चित्त रथ होता आणि उच्च नैतिक वर्ण सारथी होता.

कलजुगि रबु अगनि का कुडु अरौ रबवाहु ॥१॥

कलयुगात, सांसारिक संपत्ती आणि सामर्थ्यासाठी इच्छांचा अग्नी रथ आणि खोटेपणा हा सारथी आहे.

मः १ ॥

महला १ ॥

साम करै सेतंबरु सुआमी सच महि आढै साचि ररे ॥ सतु के सचि सभावै ॥

सामवेद म्हणतो की जगाचा स्वामी पांढरा पोशाख धारण करतो. त्या युगात प्रत्येकाने सत्याची इच्छा केली, सत्याने पालन केले आणि नीतिमान जगले.

रिगु करै रहिआ भरपुठि ॥ राम नामु देवा महि सुतु ॥

ऋग्वेद म्हणतो की परमेश्वर सर्वत्र आहे, तो सर्वव्यापी आहे आणि भगवान राम नाव सर्वश्रेष्ठ आहे.

नाष्टि लष्टिअै पराढत जाहि ॥ नानक तउि मेखंतुरु पाहि ॥

हे नानक! (ऋग्वेदानुसार), भगवान रामाचे नाव जप करून सर्व पापे नष्ट होतात, मग मर्त्य तारण प्राप्त करते.

ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੇਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ਹਹ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥

ਯਜੁਰਵੇਦਾच्या वेळी (द्वापरमध्ये) परमेश्वराचे नाव यादव वंशात कृष्ण म्हणून प्रसिद्ध होते, ज्याने बळजबरीने चंद्रावलीची फसवणूक करून तिला आणले,

पारजातु रोपी लै आਇआ बिंद्राबन मरि रंगु कीआ ॥

त्याने आपल्या गोपी (महिला भक्त- सत्यभामा) साठी इंद्राच्या बागेतून पारिजात (कल्पवृक्ष) आणले होते आणि वृंदावनामध्ये लावले.

कलि मरि घेदु अषरघटु हूआ नाउि खुदाਈ अलहु भਇआ ॥

कलियुगात अथर्ववेद प्रसिद्ध झाला आणि त्यानुसार परमेश्वराची 'अल्लाह' आणि 'खुदा' ही नावे प्रसिद्ध झाली.

नील बसतू ले कपड़े पहरिरे तुरक पठाणी अमलु कीआ ॥

लोकांनी तुर्क आणि मुगलांची शक्ती स्वीकारली आणि ते निळे कपडे घालू लागले.

चारे वेद हेऐ मरिआर ॥

अशाप्रकारे चारही वेद आपापल्या काळानुसार स्वतःच्या सत्याचा दावा करतात.

पझरि गुठरि तिनुह चार वीचार ॥

हे चारही वेद वाचून आणि त्यांचे अध्ययन करून, लोक त्यांच्या मनात चांगले विचार विकसित करतात.

भाउि भगति करि नीचु सदाऐ ॥ उउि नानक मेखंतरु पाऐ ॥२॥

पण, हे नानक! केवळ जो परमेश्वरावर प्रेमळ प्रेम करतो आणि नम्र राहतो, त्याला मुक्ती प्राप्त होते. ॥२॥

पउिडी ॥

पउडी :

मतिगुर विटहु वारिआ जिउ मिळिअै खसमु ममालिआ ॥

मी माझे जीवन सद्गुरूला समर्पित करतो; ज्यांना भेटून मी सदैव परमेश्वराचे नामस्मरण करतो.

जिनि करि उिपदेसु रिआन अंजनु दीआ इनुही नेतूी जगतु निहगलिआ ॥

सद्गुरू ज्याने आपल्या शिकवणीद्वारे माझे मन इतके प्रकाशित केले आहे की जणू त्याने माझ्या दृष्टीने दैवी ज्ञानाचा मलम लावला आहे, ज्यामुळे मी जगाबद्दलचे सत्य पाहतो.

खसमु ढेडि दुनै लरो डुबे से वटनारिआ ॥

जे लोक आपल्या सद्गुरूचा त्याग करतात आणि स्वतःला दुसऱ्याशी जोडतात, ते सांसारिक महासागरात बुडतात.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

केवळ काहींना हे समजले आहे की सद्गुरू जहाजासारखा आहे
(आपल्याला सांसारिक दुर्गुणांच्या महासागर पार करण्यासाठी)

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

आपल्या कृपेने तो दुर्गुणांच्या ऐहिक महासागराला पार करतो. ॥ १३ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

श्लोक महला १ ॥

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥

सेमल झाड सरळ बाणासारखे असते; ते खूप उंच आणि खूप रुंद असते.

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥

पण पक्षी येतात आणि त्याचे फळ खाण्याची आशा घेऊन त्यावर बसतात, ते निराश का निघून जातात?

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥

कारण त्याची फळे चव नसलेली आहेत, फुले कोमेजलेली आहेत आणि पाने निरुपयोगी आहेत.

ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥

(त्याचप्रमाणे गोडवा आणि नम्रतेशिवाय, महानतेचा सर्व दिखावा काही उपयोगाचा नाही.)
हे नानक! नम्रतेसह गोडपणाची गुणवत्ता ही सर्व गुणांचे सार आहे.

ਸਭੁ ਕੇ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੇਇ ॥

प्रत्येकजण स्वतःच्या फायद्यासाठी इतरांसमोर वाकतो, पण इतरांच्या फायद्यासाठी नाही.

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੁ ਤੇਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੇਇ ॥

आपण हे लक्षात घेतले पाहिजे की जेव्हा वजनाच्या प्रमाणात काहीतरी ठेवले जाते तेव्हा कमी असलेली बाजू जड मानली जाते (त्याचप्रमाणे, जो नम्रता दर्शवितो तो एक चांगला व्यक्ती मानला जातो)

ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਣਾ ਨਿਵੈ ਜੇ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥

एक पापी, हरणाच्या शिकारीप्रमाणे, त्याच्या स्वार्थी हेतूसाठी तो झुकतो.

ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥

परंतु जर हृदय खोटेपणा आणि फसवणूकीने भरलेले असेल तर एखाद्याचे डोके खाली वाकवून नम्रता दाखवून काय प्राप्त केले जाऊ शकते. ॥१॥

मः १ ॥

महला १ ॥

पड़ि पुसतक सँपिआ घादँ ॥

एक पंडित पवित्र पुस्तके वाचतो आणि दररोज प्रार्थना म्हणतो, आणि नंतर वादविवाद गुंतलेला.

सिल पुजसि बगुल सभायँ ॥

तो दगडांची पूजा करतो आणि नंतर समाधीमध्ये असल्याचे भासवत असलेल्या बगळ्याप्रमाणे बसतो.

मुधि झुठ बिबुधन सारँ ॥

तो मुखाने सदैव खोटे बोलतो, आणि त्या त्याच्या खोटे बोलण्याला तो सुंदर चमकणाऱ्या दागिन्यासारखे इतरांसमोर ठेवतो;

त्रैपाल तिराल बिचारँ ॥

तो दिवसातून तीन वेळा गायत्री मंत्र पठण करतो.

गलि भाला तिलकु लिलारँ ॥

त्याच्या गळ्याभोवती एक जपमाळ आहे, आणि त्याच्या कपाळावर टिळक आहे- पवित्र चिन्ह असते;

दुष्टि घेती बसतू कपारँ ॥

प्रार्थना करताना तो नेहमी धोतर घालतो आणि त्याच्या डोक्यावर पगडी घालतो.

जे जाणसि ब्रह्मं करमँ ॥

परंतु जर त्याला दैवी कृत्ये (परमेश्वराची स्तुती) माहीत असेल तर

सभि डेकट निसचउ करमँ ॥

मग त्याला निश्चितपणे हे लक्षात येईल की या समजुती आणि विधी सर्व व्यर्थ आहेत.

कहु नानक निहचउ पिआवै ॥

हे नानक! पूर्ण विश्वासाने परमेश्वराचे नामस्मरण करा.

विहू सतिगुर वार न पावै ॥२॥

सद्गुरूंच्या शिकवणीशिवाय कोणालाही योग्य मार्ग सापडत नाही. ॥२॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਤੜੀ:

ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥

ਹੇ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਰੀਰ ਸੋਫ਼ਨ ਜਗਾਤੀਲ ਨਿਘਨ ਜਾਇਲ.

ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥

ਤੋ ਟਿਆਚਾ ਚਾਂਗਲਾ ਆਠਿ ਗਾਇਟ ਕਰਮਾਂਚਾ ਪਰਿਠਾਮ ਸਹਨ ਕਰੇਲ.

ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥

ਯਾ ਵਯਕਤੀਨੇ ਆਪਲਾ ਝੁਛੇਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਜਗਲੇ ਆਹੇ (ਟਿਆਨੇ ਝੁਟਰਾਂਨਾ ਕਿਤੀ ਟਰਾਸ ਦਿਲਾ ਆਹੇ ਯਾਚੀ ਕਾਠਜੀ ਨ ਖੇਟਾ ਟਿਆਚਾ ਝੁਛੇਨੁਸਾਰ ਕਾਰਯ ਕੇਲੇ ਆਹੇ) ਅਸ਼ਾ ਚੁਠ ਸਹਨ ਕਰਾਵੇ ਲਾਗਤੀਲ, ਜਸੇ ਕੀ ਪਰਲੋਕਾਟ ਟਾਲਾ ਏਕਾ ਅਰੁੰਦ, ਕਠੀਠ ਮਾਗਨਿ ਪੁਰਾਸ ਕਰਾਵਾ ਲਾਗਠਾਰ.

ਨੰਗਾ ਦੇਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥

ਯੇਹਾ ਟਿਆਚਾ ਪਾਪੀ ਕਰਮਾਂਚਾ ਹਿਸ਼ੋਬ ਹੋਤੋ ਟੇਹਾ ਤੋ ਦੁ:ਖ ਸਹਨ ਕਰਟਾਨਾ ਖੂਪ ਮਯਾਨਕ ਦਿਸਤੋ.

ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੇਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥

ਟੇਹਾ ਟਾਲਾ ਟਿਆਚਾ ਦੁਸ਼ਕਰਮਾਂਚਾ ਖੂਪ ਪਸ਼ਾਟਾਪ ਹੋਤੋ. ॥ ੧੪ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥

ਹੇ ਪੰਡਿਟ ! ਕਰੁਠਾ, ਸਮਾਠਾਨ, ਬੁਠਚਰਯ ਆਠਿ ਕਾਪਸਾਸਾਰਖਾ ਉਚੁ ਨੈਟਿਕ ਚਾਰਿਟ੍ਰਾਨੇ ਬਨਲੇਲਾ ਠਾਗਾ,

ਏਹੁ ਜਨੇਉ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥

ਆਟ੍ਰਮਾਚਾ ਪਵਿਟੁ ਠਾਗਾ ਆਹੇ; ਜਰ ਟੁਮਚੁਕਾਕਡੇ ਅਸੇਲ ਟਰ ਤੋ ਮਾਝੁ ਠਾਗੁ ਠਾਲਾ.

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਤੋ ਟੋਡਲਾ ਜਾਠ ਨਾਹੀ, ਤੋ ਠਾਠੇਰਡਾ ਹੋਠੁ ਸ਼ਕਟ ਨਾਹੀ, ਤੋ ਜਾਠਲਾ ਜਾਠੁ ਸ਼ਕਟ ਨਾਹੀ ਕਿੰਵਾ ਹਰਵਲਾ ਜਾਠੁ ਸ਼ਕਟ ਨਾਹੀ.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ ! ਠਨੁ ਟੇ ਲੋਕ ਆਹੇਟ, ਟਾਂਚੁ ਮਾਨੇਮੋਵਟੀ ਅਸਾ ਠਾਗਾ ਆਹੇ.

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥

ਹਾ ਪਵਿਤਰ ਧਾਗਾ ਜੋ ਤੂ ਘਾਲਤੋਸ, ਤੋ ਤੂ ਚਾਰ ਪੈਸੇ ਦੇਠਨ ਵਿਕਤ ਖੇਤਲਾਸ, ਤੁਝਾ ਯਜਮਾਨਾਚਾ ਚੌਕਯਾਵਰ ਬਸੂਨ ਟਾਂਚਾ ਗਠਾਤ ਘਾਤਲਾ,

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥

ਤੇਠਾ ਤੂ ਟਾਚਾ ਕਾਨਾਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੇਲਾਸ ਕੀ ਆਜਪਾਸੂਨ ਤੁਝਾ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਹੇਤ.

ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥

ਪਠ ਜੇਠਾ ਤੋ ਮਰਤੋ, ਤੇਠਾ ਪਵਿਤਰ ਧਾਗਾ ਨਿਘੂਨ ਜਾਤੋ ਆਠਿ ਆਤਮਾ ਟਾਚਾਸ਼ਿਵਾਯ ਨਿਘੂਨ ਜਾਤੋ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਲਖ ਚੇਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥

ਏਕ ਮਾਠੂਸ ਹਜਾਰੋ ਦਰੋਡੇਖੋਰੀ, ਹਜਾਰੋ ਵਯਮਿਚਾਰ, ਹਜਾਰੋ ਖੋਟੇਪਠਾ ਆਠਿ ਹਜਾਰੋ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਗੈਰਵਰਤਨ ਕਰਤੋ.

ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥

ਤੋ ਆਪਲਯਾ ਸਹਕਾਰੀ ਵਯਕਤੀਂਵਿਰੂਢ ਹਜਾਰੋ ਫਸਵਯਾ ਆਠਿ ਗੁਪਤ ਕ੍ਰੁਤੀ ਰਾਤ੍ਰਿਦਿਵਸ ਕਰਤ ਅਸਤੋ.

ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮ੍ਹੁਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥

ਪਵਿਤਰ ਧਾਗਾ ਕਾਪਸਾਪਾਸੂਨ ਬਨਵਿਲਾ ਜਾਤੋ ਆਠਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਯੇਤੋ ਆਠਿ ਆਠਿ ਤੋ ਘਾਲਠਯਾਸ ਠਾਗ ਪਾਤਤੋ.

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨ੍ਹੁ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੇ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥

ਘਰੀ ਆਲੇਲਯਾ ਪਾਹੁਠਾਂਸਾਠੀ ਸ਼ੇਠੀ ਮਾਰੂਨ ਜੇਵਠ ਟਯਾਰ ਕੇਲੇ ਜਾਤੇ ਆਠਿਜੇਵਾਯਲਾ ਦਿਲੇ ਜਾਤੇ, ਟਯਾਨੰਤਰ ਪ੍ਰਠਯੇਕਯਠ ਪਵਿਤਰ ਧਾਗਾ ਪਰਿਠਾਨ ਕਰਠਯਾਸ ਸਾਂਗਤੋ.

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥

ਜੇਠਾ ਪਵਿਤਰ ਧਾਗਾ ਜੁਨਾ ਹੋਤੋ ਤੇਠਾ ਤੋ ਫੇਕੂਨ ਦਿਲਾ ਜਾਤੋ ਆਠਿ ਦੁਸਰਾ ਏਕ ਨਵੀਨ ਧਾਗਾ ਪਰਿਠਾਨ ਕੇਲਾ ਜਾਤੋ.

ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜਰ ਯਾ ਠਾਗਯਾਤ ਦਯਾਠੂਪਠਾ ਅਸੇਲ, ਸਮਾਠਾਨ ਅਸੇਲ ਆਠਿ ਸਠਯਾਚੀ ਠਾਕਦ ਅਸੇਲ ਠਰ ਆਠਯਾਚਾ ਹਾ ਠਾਗਾ ਕਠੀਹੀ ਠੁਟਤ ਨਾਹੀ. ॥ ੨ ॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਉਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੁਤੁ ॥

ਜੇਵ्हा आपण आपल्या अंतःकरणात त्याचे नाव आत्मसात करतो तेव्हाच आपण परमेश्वराच्या दरबारात सन्मान प्राप्त करतो, कारण परमेश्वराची स्तुती करणे हा खरा पवित्र धागा आहे.

दरगह अंदरि पाਈऐ उगु न डुटसि पूड ॥३॥

असा पवित्र धागा परिधान करून, परमेश्वराच्या दरबारात सन्मान प्राप्त होतो. हा पवित्र धागा कधीही तुटत नाही.

मः १ ॥

महला १ ॥

उगु न ईंदी उगु न नारी ॥

पंडित आपल्या इंद्रियांना आणि शरीरावर दुर्गुणांपासून रोखण्यासाठी धागा परिधान करत नाही.

डलके बुक पवै नित दार्ज़ी ॥

दररोज तो पाप करीत आहे, आणि म्हणून अपमान केला जात आहे.

उगु न पैरी उगु न हबी ॥

तो वाईट ठिकाणी जाण्यापासून रोखण्यासाठी त्याच्या पायावर कोणताही पवित्र धागा घालत नाही आणि कोणत्याही वाईट कृत्यांपासून त्याला रोखण्यासाठी त्याच्या हातावर कोणताही धागा नाही.

उगु न जिहवा उगु न अखी ॥

निंदा करण्यापासून रोखण्यासाठी त्याच्या जिभेचा धागा नाही आणि वाईट हेतूने पाहणे थांबविण्यासाठी त्याच्या डोळ्यांवर धागा नाही.

वेउगा आपे वडै ॥ वटि पारो अवरा षडै ॥

जरी तो स्वतः नैतिक संयमाच्या कोणत्याही धाग्याशिवाय फिरत असला तरी तो इतरांना धागे बनवून बांधत असतो.

लै डग़ि करे वीआहु ॥

तो विवाह विधी पूर्ण करण्यासाठी पैसे घेतो;

कडि कागलु दसे राहु ॥

त्यांच्या पत्रिका वाचून, तो त्यांना मार्ग दाखवतो.

सुटि वेखहु लेका ऐहु विडानु ॥

हे मनुष्यांनो! लक्षपूर्वक पाहा आणि ऐका, ही किती आश्चर्यकारक गोष्ट आहे,

मनि अंया नाउ सुजाटु ॥४॥

की पंडित हा स्वतः आध्यात्मिकदृष्ट्या अंध असूनही स्वतःला (बुद्धिमान) सुजन म्हणवून घेतो.

पउडी ॥

पउडी :

साहिबु रोएि दएिआलु किरपा करे ता साएी कार करएिसी ॥

जेव्हा परमेश्वर दयाळू होतो आणि एखाद्यावर दया करतो तेव्हा तो त्याच्याकडून केवळ तेच कृत्य करून घेतो, जे त्याला संतुष्ट करते.

से सेवकु सेवा करे जिस नै हुकमु मनएिसी ॥

तो सेवक, ज्याला परमेश्वर त्याच्या आज्ञेचे पालन करण्यास प्रवृत्त करतो, तो खरोखर त्याची सेवा करतो.

हुकमि मंनिअै रोवै परवाटु ता खसमै का महुलु पाएिसी ॥

त्याच्या आज्ञेचे पालन केल्याने तो परमेश्वराच्या दरबारात मान्य होतो आणि मग तो त्याच्याबरोबर विलीन होतो.

खसमै भावै से करे मनहु चिंदिआ से फलु पाएिसी ॥

जेव्हा एखादा आपल्या स्वामीला संतुष्ट करतो तेव्हा तो त्याच्या मनात असलेल्या इच्छेनुसार फळ प्राप्त करतो.

ता दरगह पैया जाएिसी ॥१५॥

मग, तो सन्मानाने परमेश्वराच्या दरबारात जातो. ॥१५॥

सलोक मः १ ॥

श्लोक महला १॥

गउ बिराहमटु कउ कुरु लावहु रोबरि उरटु न जाएी ॥

हे पंडित! एकीकडे तुम्ही गायी आणि ब्राह्मण यांच्यावर कर लादता आणि दुसरीकडे तुम्ही शुध्दीकरण करण्यासाठी स्वयंपाकघर शेणाने स्वच्छ करता. लक्षात ठेवा हे तुम्हाला दुर्गुणांच्या जागतिक महासागर पार करण्यास मदत करणार नाही.

पेडी टिका उै जपमाली यानु मलेढां खाएी ॥

तुम्ही धोतर घालता, कपाळावर टिळक लावता आणि माळ जपता, परंतु तुम्ही जेवणात मांस खाता.

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥

ਹੈ ਭਾਵਾ! ਆਪਲਾ ਘਰਾਤ, ਤੁਮ੍ਹੀ ਭਕਿਤਪੂਜਕ ਤਪਾਸਨਾ ਕਰਤਾ, ਪਰੰਤੁ ਆਪਣ ਬਾਹੇਰ ਕੁਰਾਣ ਵਾਚਤਾ ਆਣਿ ਮੁਸਲਿਮ ਪਛੁਤੀਨੇ ਆਚਰਣ ਕਰਤਾ.

ਛੇਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥

ਆਪਲਾ ਫੋਂਗੀਪਣਾਚਾ ਲਾਗ ਕਰਾ,

ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥

ਕਾਰਣ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕਰੂਨਚ ਤੁਮ੍ਹੀ ਏਹਿਕ ਦੁਗੁਣਾਂਚਾ ਮਹਾਸਾਗਰਾਤ ਪੋਹੂ ਸਕਾਲ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥

ਘੁਠੁ ਰਾਜਕਰੋ, ਤਾਂਚਾ ਦੈਨੰਦਿਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਾਂਗਤਾਤ, ਪਰੰਤੁ ਤੇ ਇਤਰਾਂਵਰ ਅਲਾਚਾਰ ਕਰਤਾਤ.

ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥

ਤਾਂਚਾ ਮਾਨੇਭੋਵਤੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਧਾਗਾ ਬਾਂਧੂਨ ਤੇ ਗਰਿਬਾਂਵਰ ਅਲਾਚਾਰ ਕਰਤਾਤ,

ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥

ਤਾਂਚਾ ਘਰਾਤ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੁਰਸਕ੍ਰੁਤ ਕਰਣਯਾਸਾਠੀ ਸੰਖ ਵਾਜਵਤਾਤ.

ਉਨ੍ਹੁਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥

ਮਗ ਲਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਨਾਹੀ ਲਾ ਪਦਾਰਥਾਚੀ ਠੀਚ ਚਕ ਯੇਤੇ.

ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥

ਤਾਂਚਾਜਵਲ ਅਸਲੇਲੀ ਸੰਪਤੀ ਖੋਟੀ ਆਹੇ ਆਣਿ ਤਾਂਚਾ ਵਪਾਰਹੀ ਖੋਟਾ ਆਹੇ.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥

ਤੇ ਖੋਟੇ ਬੋਲੂਨ ਤਾਂਚੇ ਤਦਰਨਿਰਵਾਹ ਕਰਤਾਤ.

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥

ਤਾਂਨਾ ਲਾਜ ਵਾਟਤ ਨਾਹੀ ਆਣਿ ਤੇ ਕੋਣਲਾਹੀ ਨੀਤਿਮਾਨ ਕਰਮ ਕਰੀਤ ਨਾਹੀਤ.

ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਖੋਟੇਪਣਾ ਸਰਵਤ੍ਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਆਹੇ.

ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥

ਕਪਾਲਾਵਰ ਟਿਕਕ ਲਾਵਤਾਤ ਆਣਿ ਕਮਰੇਲਾ ਭਗਵਾ ਰੰਗਾਚੇ ਧੋਤਰ ਬਾਂਧਤਾਤ,

ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥

ਪਰੰਤੂ ਵਾਸਤਵਿਕ ਜੀਵਨਾਤ, ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਜਗਾਵਰ ਅਲਾਚਾਰ ਕਰਠਾਸ ਤਧਾਰ ਅਸਲੇਲੇ ਸਰਵਾਤ ਖ਼ਰ ਅਠਿਕਾਰੀ ਆਹੇਤ, ਜਠੂ ਤੇ ਜਗਾਤੀਲ ਕਸਾਈ ਅਸੂਨ ਲਾਚਠਾ ਹਾਤਾਤ ਠਾਕੂ ਆਹੇਤ.

ਨੀਲ ਵਸਤੂ ਪਹਿਰਿ ਹੇਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਨਿਠੇ ਵਸਤੂ ਪਰਿਠਾਨ ਕਰੂਨ ਤੇ ਲਾਚਠਾ ਮੁਸਲਿਮ ਰਾਜਠਕਲਾਚੀ ਮਾਨਠਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਠਾਚਾ ਪ੍ਰਠਠ ਕਰਤਾਤ.

ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੁਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ਤੇ ਮੁਸਲਿਮ ਰਾਜਠਕਲਾਚੀ ਠੂਨ ਪੈਸੇ ਸਵੀਕਾਰਤਾਤ, ਪਰੰਤੂ ਤਰੀਹੀ ਪੁਰਾਠਾਚੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਤਾਤ.

ਅਠਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥

ਮੁਸਲਿਮ ਪ੍ਰਾਰਠਨਾ ਵਾਚਲਾਨੰਤਰ ਤੇ ਸ਼ੇਠਾਚੇ ਮਾਂਸ ਖਾਤਾਤ, ਮਾਰਲੇ ਜਾਤਾਤ (ਨਿਰਠਠਪਠੇ).

ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਆਠਿ ਤਰੀਹੀ ਤੇ ਇਤਰ ਕੋਠਾਲਾਹੀ ਲਾਚਠਾ ਸਵਠਪਾਕਠਰਾਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਠਾਚੀ ਪਰਵਾਨਠੀ ਠੇਤ ਨਾਹੀਤ.

ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਠੀ ਕਾਰ ॥

ਗਾਠੀ-ਸ਼ੋਠਾਨੇ ਸਵਠਪਾਕਠਰਾਤੀਲ ਮਠਲਾ ਸੁਠਠ ਕੇਲਾਵਰ ਤੇ ਸੀਮਾ ਰੇਖਾ ਕਾਠਤਾਤ.

ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥

ਤੇ ਖੋਠਠਪਠਾਨੇ ਠੀਕੀਚਠਾ ਸਵਠਪਾਕਠਰਾਤ ਠੇਠਨ ਬਸਤਾਤ.

ਮਤੁ ਠਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਠਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਠਿਟੈ ॥

ਤੇ ਇਤਰਾਂਨਾ ਸਾਂਗਤਾਤ, ਆਮਚਠਾ ਸਵਠਪਾਕਠਰਾਤ ਠੇਠ ਨਕਾ, ਨਾਹੀਤਰ ਆਮਚੇ ਸਵਠਪਾਕਠਰ ਆਠਿ ਅਨੁ ਅਸੁਠਠ ਹੋਠਲ.

ਤਨਿ ਠਿਟੈ ਠੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥

ਪਰੰਤੂ ਲਾਚਠਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਸ਼ਰੀਰਾਂਸਹ ਤੇ ਵਾਠਟ ਕ੍ਰੁਲਠੇ ਕਰਤਾਤ.

ਮਨਿ ਜੁਠੈ ਠੁਲੀ ਠਰੇਨਿ ॥

ਲਾਚੇ ਮਨ ਠੁਗੁਠਾਂਨੀ ਠਾਠੇਰਠੇ ਆਹੇਤ, ਪਰੰਤੂ ਤੇ ਆਪਲੇ ਤੌਂਡ ਸਵਠਠ ਕਰੂਨ ਸਵਠਠ ਕਰਠਾਚਾ ਪ੍ਰਠਠ ਕਰਤਾਤ.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਠਿਆਈਐ ॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪ੍ਰੇਮ ਆਠਿ ਮਕੁਠੀਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੇ ਠਿੰਤਨ ਕਰੂਨ

ਸੁਚਿ ਹੇਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਚੀ ਜਾਠੀਵ ਹੋਤੇ, ਜੇਠਾ ਆਪਲੇ ਮਨ ਸੁਠਠ ਹੋਤੇ (ਠੁਗੁਠ ਆਠਿ ਵਾਠਟ ਵਿਚਾਰਾਂਪਾਸੂਨ ਮੁਕੁਠ).

ਪਉੜੀ ॥

ਪਤਤੀ :

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰत्यੇਕਾਕਰ ਆਪਲੇ ਲਖ ਠੇਕਤੋ ਆਠਿ ਪ੍ਰत्यੇਕਾਲਾ ਟ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕਾਮਾਤ ਗੁੰਤਕੂਨ ਠੇਕਤੋ.

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥

ਤੋ ਸੁਕਤ: ਸਨਮਾਨ ਦੇਤੋ ਆਠਿ ਸੁਕਤ: ਟ੍ਯਾਨਾ ਕ੍ਰੁਤੀ ਕਰਠ੍ਯਾਸ ਪ੍ਰਕ੍ਰੁਤ ਕਰਤੋ.

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ੁਕ ਸਰੁਕਤ ਮਹਾਨ ਆਹੇ; ਟ੍ਯਾਨੇ ਨਿਰਮਾਠਿ ਕੇਲੇਲੀ ਸ੍ਰੁਣੀ ਅਨੰਤ ਆਹੇ. ਤੋ ਸਰੁਕ ਮਨੁਠ੍ਯਾਨਾ ਟ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕਾਮਾਲਾ ਲਾਕਤੋ.

ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥

ਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਰਾਕੇ-ਮਹਾਰਾਕੇ ਧਾੰਚ੍ਯਾਕਰ ਆਪਲੀ ਕ੍ਰੁਪਾਵੁਣੀ ਠੇਕਠੇ ਠਾਂਕੁਕਿਲੇ ਠਰ ਠੇ ਸੁਕੁਠਾ ਅਠਿਸ਼ਧ ਗਰੀਕ ਹੋਠੀਲ,

ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥

ਠੇ ਕਰੋਕਰੀ ਠੀਕ ਮਾਗਠ ਕਾਠ ਅਸਠਾਨਾਹੀ ਕੋਠੀਹੀ ਟ੍ਯਾਨਾ ਠਿਕੁਸ਼ਾ ਦੇਠਾਰ ਨਾਹੀ. ॥ ੧੬ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜੇ ਮੇਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਰੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥

ਕਰ ਆਕਾਠਾ ਠੀਰਾਨੇ ਕਰ ਲੁਕਲੇ ਆਠਿ ਠੀਰੀਚ੍ਯਾ ਕੁਸੁਕੂ ਟ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਪੂਰੁਕਾਂਚ੍ਯਾ ਨਾਕਾਨੇ ਸ਼ੁਕੁਠ ਕੇਲੇ,

ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਠੇਰ ਕਰੇਇ ॥

ਠਰ ਪਰਲੋਕਾਠ, ਧਾ ਠੀਰਲੇਲ੍ਯਾ ਕੁਸੁਕੂਲਾ ਐਕੁਕਲੇ ਕਾਠੇ, ਆਠਿ ਟ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਪੂਰੁਕਾਂਕਾ ਠੀਰ ਦੇਕੁਕੀਲ ਮਾਨਲੇ ਕਾਠੇ.

ਵਠੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥

(ਕੁਰਾਠੁਠੁਠ) ਧਾ ਠੀਰੀਚ੍ਯਾ ਕੁਸੁਕੂ ਟ੍ਯਾੰਚ੍ਯਾਪਰੁਠੰਠ ਪੋਹਕੁਕਿਠਾਨ੍ਯਾਚੇ ਹਾਠ ਕਾਪਲੇ ਕਾਠਾਠ; ਹਾ ਨੀਠਿਮਾਨ ਨ੍ਯਾਧਾਠੀਸ਼ਾਂਚਾ ਨ੍ਯਾਧ ਆਹੇ.

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੈ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਲੋਕਾਠ ਕੇਕੁਕ ਠੇਕ ਮਿਕੁਠੇ, ਕੇ ਮਨੁਠ੍ਯ ਆਪਲ੍ਯਾ ਪਰਿਸ਼ੁਕਮਾਨੇ ਕਮਾਕੁਠੋ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਿਉ ਜੇਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ॥

ज्याप्रमाणे स्त्री ही प्रत्येक महिन्याला मासिक पाळीच्या त्रासातून जात असते म्हणजे तिला खूप त्रास सहन करावा लागतो,

जुठे जुठा मुधि वसै नित नित हेदि खुआरु ॥

त्याचप्रमाणे खोटेपणा खोट्या व्यक्तींच्या तोंडात नेहमीच प्रबळ असतो आणि ते नेहमी त्रास सहन करतात.

सुचे ऐहि न आधीअहि बहनि जि पिंडा पेदि ॥

अशा लोकांना पवित्र म्हणता येणार नाही, जे केवळ आपले शरीर स्वच्छ करून बसून राहतात.

सुचे मेਈ नानका जिन मनि वसिआ मेदि ॥२॥

हे नानक! फक्त ते लोक पवित्र आहेत, ज्यांच्या मनात सदैव परमेश्वर निवास करतो. ॥ २ ॥

पउड़ी ॥

पउडी :

उरे पलाटे पउठ वेग हर रंगी हरम सवारिआ ॥

ज्यांच्या जवळ वाऱ्यापेक्षा वेगवान धावणारे घोडे असतात,

वेठे मंडप माझीआ लादि बैठे करि पासागिआ ॥

ज्यांनी त्यांच्या राण्यांना राहण्यासाठी त्यांच्या राजवाड्यांना अनेक रंगांचा उपयोग करून रंगविले आहे, घरे आणि मंडप आणि उदात्त वाड्यांमध्ये ते राहतात आणि या गोष्टींचा दिखावा करतात.

चीज करनि मनि भावदे हरि बुझनि नाही हारिआ ॥

जे लोक आपल्या हृदयाला आकर्षित करणाऱ्या गोष्टींचा आनंद घेतात, परंतु परमेश्वराचा विचार करत नाहीत, ते त्यांच्या मानवी जीवनाचे उद्दीष्ट गमावतात.

करि फुरमाइसि खाइआ वेधि मगलति मरनु विसारिआ ॥

जे लोक इतरांना आदिश देऊन स्वतःचा उदरनिर्वाह करतात आणि आपल्या वाड्यांचे निरीक्षण करण्यात मृत्यूबद्दल विसरतात.

जरु आਈ जेबनि हारिआ ॥१७॥

जेव्हा त्याच्यावर वृद्धावस्था येते तेव्हा ते तारुण्य गमावतात, म्हणजेच वृद्धत्वाने त्याचे तारुण्य नष्ट होते. ॥१७॥

सलेकु मः १ ॥

श्लोक महला १॥

ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥

ਜਰ ਆਖਾਏਨੇ ਅਸ਼ੁਫ਼ਤੇਚੀ ਸੰਕਲਪਨਾ ਸਵੀਕਾਰਲੀ ਠਰ ਸਰਵਤਰ ਅਸ਼ੁਫ਼ਤਾ ਅਸਤੇ.

ਗੋਰੇ ਅਤੇ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥

ਗਾਇਚੇ-ਸ਼ੇਠ ਆਠਿ ਲਾਕਡਾਤ ਕ੍ਰਮਕ ਅਸਤਾਤ.

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਜੇਵਠੇ ਅਨੁਧਾਨਯ ਵਾਪਰਲੇ ਜਾਤੇ, ਅਸਾ ਏਕਹੀ ਧਾਨਯਾਚਾ ਦਾਠਾ ਨਾਹੀ ਜਯਾਚਯਾਤ ਜੀਵਨ ਨਾਹੀ.

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਸਰਵਪ੍ਰਥਮ, ਪਾਠੀ ਹੇਚ ਸਰਵਾਚੇ ਜੀਵਨ ਆਹੇ, ਜਯਾਦੁਵਾਰੇ ਸਰਵਕਾਹੀ ਹਿਰਵੇਗਾਰ ਰਾਹਤੇ.

ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥

ਆਪਠ ਅਸ਼ੁਫ਼ਤੇਪਾਸੂਨ ਸਵਤ:ਚੇ ਸੰਰਕਸ਼ਠ ਕਸੇ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤੋ, ਕਾਰਠ ਹੀ ਅਸ਼ੁਫ਼ਤਾ ਆਪਲਯਾ ਸਵਯੰਪਾਕਘਰਾਤ ਨੇਹਮੀਚ ਅਸਤੇ?

ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਯਾ ਖੋਟਯਾ ਸ਼ੁਫ਼ੇਮੁਠੇ ਅਸ਼ੁਫ਼ਤਾ ਦੂਰ ਕੇਲੀ ਜਾਠ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ; ਤੇ ਕੇਵਠ ਆਧਯਾਤਮਿਕ ਜ਼ਾਨਾਨੇ ਸਵਚਛ ਕੇਲੀ ਜਾਤੇ. ॥੧॥

ਮ: ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੇਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥

ਮਨਾਚੀ ਅਸ਼ੁਫ਼ਤਾ ਲੋਮ ਆਹੇ ਆਠਿ ਜਿਮੇਚੀ ਅਸ਼ੁਫ਼ਤਾ ਖੋਟੇਪਠਾ ਆਹੇ.

ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥

ਡੋਠਯਾਂਚੀ ਅਸ਼ੁਫ਼ਤਾ ਮ੍ਹਠਜੇ ਦੁਸਨਯਾ ਮਾਠਸਾਚਯਾ ਪਨੀਚੇ ਸੌਂਦਰਯ ਆਠਿ ਵਾਇਟ ਹੇਤੂਨੇ ਠਯਾਚੀ ਸੰਪਤੀ ਪਾਹਠੇ.

ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥

ਕਾਨਾਂਚੀ ਅਸ਼ੁਫ਼ਤਾ ਮ੍ਹਠਜੇ ਇਤਰਾਂਚਯਾ ਨਿੰਦਾ ਏਕਠੇ.

ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਕਾਰਠ ਹੇ ਲੋਕ ਹੰਸਾਸਾਰਠੇ ਸੁੰਦਰ ਦਿਸਤ ਅਸਲੇ ਠਰੀ ਸ਼ੇਵਟੀ ਠਯਾਂਨਾ ਨਰਕਾਤਚ ਜਾਵੇ ਲਾਗਤੇ. ॥੨॥

ਮ: ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥

सुते सुतकु तुरतु है दुनै लरुै नुतुतु ॥

सुतक हल केवल एक भ्रम आहे, तु सुतककुतु भ्रमत अडकलेलुतु लुकलंनलक दुसतु.

ननुतु भरतुल हुकुतु है तलतुै आतुै नुतुतु ॥

ननुतु आणुतु तुलुतु तुतुकुतु आनुतुतु अधुन आहेत; तुरतेशुवरलकुतु इकुतुतुदुतुतु आतुण तुतु नुतुतुतु ननुतुलल तुतुतु आणुतु तुतुगुतु वेळ आलुी कुी तुतुतुन नुतुतुन नुतुतु.

तुलतु तुीतुल तुतुतुतु है दुतुतुतुतु रलतुतुतु संतुतुतु ॥

अनुतुतुदलरुतु खलणुतु आणुतु तुतुणुतु है देखुील तुतुतुतु आहे कलरुण तुरतेशुवर सुवल:क सरुव सनुीवलंनल कसुतुन अनुतु तुरवलतु.

नलनक नुतुतुतुी गुरुतुतुतु तुतुतुतुल तलनुतुतुल सुतकु नलतु ॥३॥

है नलनक! नुतुलंनल गुरुकुी है शुकवलणुी सतुननुतुी आहे, तुलंनल सुतक ललगत नलही. ॥३॥

तुतुतुतु ॥

तुतुतुतु:

सतुतुगुरुतु वडल कतु सलललरुीतुै नुतुतु वलतु वडुीतुल वडुतुतुतुतु ॥

सदुगुरुकुतु गुरुण गलतुले तुलहलनुतु, सदुतुतु तुलंकुी सुतुतुी करलतुलल तुलहलनुतु आणुतु गुरुकुतुनल सरुवलतु तुतुतुतु तुलनले तुलहलनुतु कलरुण नुतुलंकुतुलतुतुतु सरुवलतु तुतुतुतु गुरुण आहेत.

सतुतु तुतुले तल नदरुी आतुीतुल ॥

नुतुतुल तुरतेशुवर आतुलुतुलल गुरुकुतुनल तुतुतुतुलल तुरुवुतु करतुी, तुतुतुल आतुण हल तुलंकुतुलतुील कलंगलेतुणल तुलहू शकतुी.

नल तलतुतु तलतुल तल तुलनल वसलतुीतुल ॥

नुतु तुरतेशुवरलकुी इकुतुल असुेल तर है गुरुण तुतुलकुतुल तुलनलतु हल तुलतुतुवलु नुतुतुतुतु वलकसलतु हलतुतुतु.

कतुतु हुकुतु तुसतुतुतु हतु तुतुतु वलतुतु तुलतु कतुीतुल तुतुतुतुतुतुतु ॥

दतुलकुतु तुनून गुरु आतुलुतुल तुलनलतुलल वलरुीतु गुरुी कलदुन तलकतुतुतु.

सतुतु तुतुतु नुतुतु नुतुतु तुलतुतुतु ॥१ॡ॥

नुतुतुल तुरतेशुवर तुतुतुतुतुतु तुसनुतु हलतुी, तुतुतुल नुीवलनलकुतु सरुव संतुतुतुी तुलरुतु हलतुे.

सलुतुतु तुः १ ॥

शलुक तुहलल १ ॥

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

ਪ੍ਰਥਮ, ਸੁਚੈ:ਲਾ ਸੁਫਲ ਕਰਨ, ਬ੍ਰਹਮਣ ਯੇਤੋ ਆਠਿ ਆਂਘੋਲ ਕਰਨ ਸੁਫਲ ਜ਼ਾਲਿਆਵਰ ਸੁਚੈ ਆਸਨਾਵਰ ਯੇਠਨ ਬਸਤੋ.

ਸੁਚੈ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥

ਸੁਫਲ ਜੇਵਣ, ਜੇ ਇਤਰ ਕੋਠੀਠੀ ਸੁਚੈ ਕੇਲਾ ਨਾਹੀ, ਠਾਲਾ ਆਠੀ ਠੇਕਤੋ.

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੁਫਲ ਹੋਠਨ ਤੋ ਹੇ ਅਨੁ ਖਾਤੋ ਆਠਿ ਕਾਹੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ਼ਲੋਕ ਵਾਚਠਿਆਸ ਸੁਰੂਵਾਤ ਕਰਤੋ.

ਕੁਹਠੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੇਖੁ ॥

ਹੇ ਸੁਫਲ ਅਨੁ ਘਾਠੇਰਠਾ ਠਿਕਾਠੀ (ਠਾਲੇ ਪੋਟ) ਠਾਕਲੇ ਜਾਤੇ, ਤਰ ਅਸ਼ਾ ਸੁਫਲ ਜੇਵਣਾਠਾ ਅਸੁਫਲਤੇਸਾਠੀ ਕੋਠ ਦੋਠ ਦੇਠਲ?

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੁਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥

(ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਠਾ ਸੁਚੈ:ਠਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਨੁਸਾਰ), ਠਾਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਹੇ, ਪਾਠੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਹੇ; ਅਸ਼ਿ ਆਠਿ ਮੀਠ ਦੇਖੀਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਹੇ; ਜੇਵਣ ਪਾਚਵੀ ਗੋਠੁ ਤੂਪ ਜੋਠਲੀ ਜਾਤੇ ਤੇਵਣ ਅਨੁ ਸੁਫਲ ਆਠਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਤੇ.

ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥

ਜੇਵਣ ਹੇ ਸੁਫਲ ਅਨੁ ਪਾਪੀ ਮਾਨਵੀ ਸ਼ਰੀਰਾਠਾ ਸੰਪਕਾਤ ਯੇਤੇ ਤੇਵਣ ਸੁਫਲ ਆਠਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਨੁ ਇਤਕੇ ਅਪਵਿਤ੍ਰ (ਮਾਨਵੀ ਕਚਰਾ) ਬਨਤੇ ਕੀ ਤੇ ਦੁਰਠੀ ਯੇਤੇ.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥

ਏਕ ਵੁਕਤੀ, ਜੋ ਪਰਮੈਸ਼ਵਰਾਠੇ ਨਾਮਸੁਮਰਣ ਨ ਕਰਤਾ ਠਵਦਾਰ ਪਦਾਰਠ ਖਾਤੋ,

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਹੇ ਮਲਾ ਮਾਹੀਤ ਆਹੇ: ਅਸ਼ਾ ਵੁਕਤੀਲਾ ਨੇਹਮੀ ਤਿਰਸਕਾਰਠ ਸਹਨ ਕਰਾਵਾ ਲਾਗਤੋ. ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥

ਮਨੁਠ ਸੁਰੀਪਾਸੂਨ ਜਨਮਾਲਾ ਯੇਤੋ, ਸੁਰੀਠਾ ਗਮਠਿਠ ਮਨੁਠਾਠੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤਠਾਰ ਹੋਤੇ. ਸਾਖਰਪੁਠਾ ਆਠਿ ਵਿਵਾਹ ਸੁਰੀਸ਼ੀਠ ਹੋਤੋ.

ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੇਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਠਲੈ ਰਾਹੁ ॥

ਸੁਰੀ ਠਾਲੀ ਮੈਰੀਠ ਬਨਤੇ; ਸੁਰੀਠਾ ਮਾਠਮਾਤੂਨ ਮਵਿਠਾਤੀਲ ਪਿਠਾ ਠਾ ਜਗਾਤ ਯੇਤਾਤ.

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥

ਜੇਕ੍ਹਾ ਏਕਾਘਾ ਪੁਰੁਥਾਚੀ ਸ੍ਰੀ ਮਰਠ ਪਾਵਤੇ ਤੇਕ੍ਹਾ ਤੋ ਦੁਸਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ੋਧਤੇ; ਆਪਠ ਜਗਾਸ਼ੀ ਭਾਂਧੀਲ ਆਹੋਤ ਤ੍ਯਾ ਸ੍ਰੀਦੁਵਾਰੇਚ ਆਹੈ.

ਸੇ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥

ਮਗ ਤਿਲਾ ਵਾਇਟ ਕਾ ਮ੍ਹਣਾਵੇ? ਜ੍ਯਾਂਚ੍ਯਾਕੜੂਨ ਰਾਜੇ ਜਨਮਾਲਾ ਯੇਤਾਤ.

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਉਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਸ੍ਰੀਪਾਸੂਨ ਸ੍ਰੀਚਾ ਜਨਮ ਹੋਤੋ; ਸ੍ਰੀਸ਼ਿਵਾਯ ਕੋਠਤਾਹੀ ਜੀਵ ਯਾ ਜਗਾਤ ਜਨਮਾਲਾ ਯੇਊ ਸ਼ਕਤ ਨਾਹੀ.

ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਚ ਅਸਾ ਆਹੈ, ਜੋ ਕੋਠਤ੍ਯਾਹੀ ਸ੍ਰੀਪਾਸੂਨ ਜਨਮਲਾ ਯੇਤ ਨਾਹੀ.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥

ਜੋ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ ਸਤਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੀ ਸ੍ਰੁਤੀ ਗਾਤੋ, ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾਵਰ ਨੇਹਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚਾ ਆਸ਼ੀਰ੍ਵਦ ਅਸਤੋ.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਤ੍ਯਾਂਚੇ ਚੇਹਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚ੍ਯਾ ਦਰਬਾਰਾਤ ਤੇਜਸ੍ਵੀ ਹੋਤਾਤ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਤੀ :

ਸਭੁ ਕੇ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੇ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥

ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕਜਠ ਯਾ ਜਗਾਤ ਭਾਵਨਿਕ ਸੰਲਘਕ ਆਹੈ, ਤ੍ਯਾਲਾ ਨੇਹਮੀ ਭਾਹੈਰ ਠੇਵਲੇ ਜਾਤੇ.

ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥

(ਸ਼ੇਵਟੀ), ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਕਜਠ ਤ੍ਯਾਚ੍ਯਾ ਕਰਮਾਂਚਾ ਹਿਸ਼ੋਭ ਦੇਤੋ.

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਾਨੇ ਯਾ ਜਗਾਤ ਕਾਯਮਚੇ ਰਾਹੁਠਾਚੇ ਨਿਯਤ ਨਸਲ੍ਯਾਮੁਠੇ ਤਰ ਮਗ ਅਹੰਕਾਰਾਨੇ ਕਾ ਰਾਹਿਲੇ ਪਾਹਿਜੇ?

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥

ਸ਼ਾਹਾਠਪਠਾਚੇ ਹੇ ਸ਼ਭਦ ਵਾਚਾ ਆਠਿ ਸਮਜੂਨ ਘ੍ਯਾ ਕੀ ਆਪਠ ਕੋਠਾਲਾਹੀ ਵਾਇਟ ਮ੍ਹਣੂ ਨਯੇ ਆਠਿ ਮ੍ਰੁਖਾਂਸ਼ੀ ਵਾਦ ਘਾਲੂ ਨਯੇ. ॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥

नानक ढिकै बेलिअै उठु मनु ढिका रोडि ॥

हे नानक! जो नेहमी उद्धटपणे बोलतो, तो उद्धट होतो.

ढिके ढिका सदीअै ढिके ढिकी सेडि ॥

त्याला सर्वांकडून उद्धट म्हणून संबोधले जाते आणि अशी त्याची प्रतिष्ठा बनते.

ढिका दरगह सटीअै मुहि बुका ढिके पाडि ॥

असभ्य व्यक्ती लज्जास्पद आहे, आणि तो परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारला जात नाही.

ढिका मुरधु आधीअै पाणा लहै सजाडि ॥१॥

असभ्य माणसाला मूर्ख म्हटले जाते आणि सर्वत्र त्याचा अपमान होतो.

मः १ ॥

महला १ ॥

अंदरहु डुठे पैज बाहरि दुनीआ अंदरि डैलु ॥

या जगात असे बरेच लोक आहेत जे आतून खोटे आहेत, परंतु बाहेरून त्यांनी आपला सन्मान स्थापित केला आहे.

अठसठि तीरथ जे नावहि उतरै नाही मैलु ॥

जरी ते तीर्थयात्रेच्या साठ-आठ पवित्र मंदिरात स्नान करतात, तरीही त्यांच्या मनातून दुर्गुणांचा घाण निघून जात नाही.

जिनूह पटु अंदरि बाहरि गुदडु ते डले संसारि ॥

ज्यांच्या अंतःकरणात करुणा आणि दयाळूपणा आहे परंतु ते बाहेरून उद्धट दिसू शकतात, ते या जगातील सद्गुणी लोक आहेत.

डिनूह नेहु लग्गा रब सेडी देखनूहे वीचरि ॥

त्याला परमेश्वराबद्दल खूप प्रेम आहे आणि तो सदैव परमेश्वराच्या दर्शनाच्या विचारात मग्न असतो.

दरि लडे लेखा पीडि डुटै नानका जिउ तेलु ॥२॥

हे नानक! परमेश्वराच्या दरबारात प्रत्येकाच्या कर्माचा हिशोब होतो आणि गुन्हेगारी प्रवृत्तीच्या लोकांना त्यांच्या वाईट कर्माची शिक्षा मिळते. ॥२॥

पडिडी ॥

पडडी:

आपे ही करणा कीं कल आपे ही तै ढारीं ॥

हे परमेश्वरा! तुम्ही स्वतः सृष्टीची निर्मिती केली आहे, आणि त्यात आत्म्याच्या रूपात शक्ती तुम्हीच ठेवली आहे.

देखि कींता आपणा ढरि कची पकी सारीं ॥

हे परमेश्वरा! स्वतः निर्माण केलेल्या सृष्टीत चांगले-वाईट कर्म करणाऱ्या जीवांनाही तुम्हीच निर्माण करून तुम्ही स्वतः निर्माण केलेल्यांची काळजी घेता.

जे आंछिआ से चलसी सडु केई आंछी वारीं ॥

जो कोणी या जगात आला आहे, निघून जाईल; सर्वांना त्याची पाळी आल्यावर या जगातून निघून जावे लागणार आहे.

जिस के जीअ पठाण हहि किउ सारिबु मनहु विसारीं ॥

जो आपल्या आत्म्याचा स्वामी आहे आणि जीवनाचा आपला श्वास आहे - आपण आपल्या मनातील त्या गुरूला का विसरले पाहिजे?

आपण हसी आपणा आपे ही कानु सवारीं ॥२०॥

त्याच्या नावाचे मनन करून आपण स्वतः परमेश्वरासोबत विलीन होण्याचे आपले कार्य पूर्ण केले पाहिजे. ॥२०॥

सलेकु महला २ ॥

श्लोक महला २ ॥

ऐह किनेही आसकी दुजे लरौ जांछि ॥

हे कोणत्या प्रकारचे प्रेम आहे, जे द्वैताला चिकटून आहे (देवाशिवाय इतर कोणावर प्रेम करणे)?

नानक आसकु कांछीं सच ही ररौ सभांछि ॥

हे नानक! तो एकटाच खरा प्रेमी मानला जातो, जो आपल्या प्रिय (देव)च्या प्रेमामध्ये सदैव मग्न असतो.

चंगै चंगै करि मंने मंदा रेंछि ॥

पण जो मनुष्य चांगल्या गोष्टी घडतात तेव्हा त्या आनंदाने स्वीकारतो आणि जेव्हा गोष्टी वाईट होतात तेव्हा नाकारतो,

आसकु ऐहु न आंछीं जि लेखै वरतै सेंछि ॥१॥

त्या मनुष्याला परमेश्वराचा खरा प्रेमी म्हणू नये, कारण तो परमेश्वराच्या प्रेमाचा चांगल्या आणि वाईट परिणामानुसार हिशोब ठेवतो आणि असा मनुष्य परमेश्वराशी एकरूप होऊ शकत नाही. ॥१॥

महला २ ॥

महला २ ॥

सलामु जघाषु देवै करे मुंछहु षुषा जाइ ॥

जो आपल्या गुरूला आदरपूर्वक अभिवादन आणि असभ्य नकार दोन्ही देतो तो मूलभूतपणे अगदी सुरुवातीपासूनच चुकीच्या मार्गाने जात आहे.

नानक देवै बुझीआ घाई न काई पाई ॥२॥

हे नानक! हे दोन्ही दृष्टिकोन खोटे आहेत आणि ते परमेश्वराच्या दरबारात स्वीकारले जात नाहीत. ॥२॥

पउडी ॥

पउडी:

जिउ सेविअै सुखु पाईअै से साहिबु सदा समुहलीअै ॥

ज्या परमेश्वराला स्मरण करून शांती मिळते; त्या परमेश्वराला नेहमी लक्षात ठेवले पाहिजे.

जिउ कीडा पाईअै आपणा सा षाल बुरी किउ षालीअै ॥

जेव्हा आपल्याला माहित आहे की आपल्या कृतींचे परिणाम आपल्याला भोगावे लागतील, तेव्हा आपण वाईट कृत्ये का करावी?

मंदा मुलि न कीचडी दे लंभी नदरि निहलीअै ॥

आपण कोणतेही वाईट कर्म करू नये; आपण आपल्या दूरदृष्टी त्याच्या परिणामाचा विचार करावा.

जिउ साहिबु नालि न हारीअै तेवेहा पासु ढालीअै ॥

आपण कर्माचा असा खेळ खेळायला नको की ज्यामुळे आपल्याला परमेश्वराच्या दरबारात जाऊन त्या परमेश्वरासमोर लाज वाटेल, त्यामुळे आपण नेहमी चांगले कर्म करावे.

किहु लाहे उपरि षालीअै ॥२१॥

(या मौल्यवान मानवी जीवनात) आपण ती कृत्ये केली पाहिजेत ज्यामुळे आपल्याला परमेश्वराच्या दरबारात सन्मान मिळेल. ॥२१॥

सलैकु महला २ ॥

श्लोक महला २ ॥

चाकरु लरौ चाकरी नाले गारषु वादु ॥

एखादा सेवक सेवा करतो, पण तो अहंकार बाळगतो आणि इतरांशी वादविवाद करतो,

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥

ਤੋ ਜਿਤਕਾ ਪਾਹਿਜੇ ਤਿਤਕਾ ਬੋਲੂ ਸ਼ਕੇਲ, ਪਰੰਤੂ ਤੋ ਆਪਲਿਆ ਗੁਰੂਲਾ ਸੰਤੁਝ ਕਰਨਾਰ ਨਾਹੀ.

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥

ਪਰੰਤੂ ਜਰ ਤੋ ਅਹੰਕਾਰਾਸ਼ਿਵਾਧ ਕਾਮ ਕਰਤੋ, ਟਰ ਟਾਲਾ ਸਮਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੀਤੋ.

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਜ਼ਿਆਚਿਆਸ਼ੀ ਤੋ ਸੰਲਗਨ ਆਹੇ ਟਿਆਚਿਆਬਰੋਬਰ ਤੋ ਵਿਲੀਨ ਝਾਲਾ ਟਰ ਟਿਆਚਾ ਆਸਕਤੀ ਮਾਨੁ ਹੀਝੈਲ. ॥੧॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਜੇ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥

ਮਨਾਮਝੇ ਜੇ ਕਾਹੀ ਆਹੇ ਟੇ ਟੌਂਡਾਵਰ ਸੁਝ ਹੀਤੇ; ਸੁਵਤ:ਹੂਨ ਬੋਲਲੇਲੇ ਸ਼ਬਦ ਖੋਟੇ ਅਭਿਵੁਕਤੀ ਅਸੂ ਸ਼ਕਤਾਤ.

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥

ਏਖਾਢਾਲਾ ਕੋਠਲੁਆ ਪ੍ਰਕਾਰਚੇ ਨੁਆਧ ਅਪੇਖਿਤ ਆਹੇ ਟੇ ਪਾਹਾ, ਟੋ ਵਿਖ ਪੇਰਤੋ, ਪਠ ਟੁਆ ਬਦਲੁਆਤ ਅਮ੍ਰੁਤ ਮਾਗਤੋ? (ਵਾਇਟ ਕ੍ਰੁਟੁਏ ਕਰਠੇ ਆਠਿ ਚਾਂਗਲੁਆ ਪਰਿਠਾਮਾਚੀ ਅਪੇਖਾ ਕਰਠੇ). ॥੨॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਢੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

ਅਪਰਿਪਕੁ ਮਨਾਨੇ ਅਸਲੇਲੁਆ ਵੁਕਤੀਸ਼ੀ ਮੈਤ੍ਰੀ ਕਠੀਹੀ ਕਾਰੁਧ ਕਰਤ ਨਾਹੀ.

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੇ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

ਟੁਾਲਾ ਮਾਹੀਤ ਆਹੇ ਕੀ ਟੋ ਕਾਰੁਧ ਕਰਤੋ; ਕੋਠੀਹੀ ਸੁਵਤ:ਸਾਠੀ ਹੇ ਨਿਝੁਕੀਧਪਠੇ ਪ੍ਰਧਫ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤੇ.

ਵਸਤੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥

ਏਕ ਗੋਝ ਟੁਸੁਨੁਆ ਗੋਝੀਮਝੇ ਸ਼ੋਭਲੀ ਜਾਝ ਸ਼ਕਤੇ ਜਰ ਆਠੀਪਾਸੂਨਚ ਟੀ ਗੋਝ ਪ੍ਰਠਮ ਬਾਝੂਲਾ ਠੇਕਲੀ ਗੇਲੀ ਅਸੇਲ (ਟੁਆਚਪ੍ਰਮਾਠੇ, ਏਖਾਢਾਨੇ ਪ੍ਰਠਮ ਮਨਾਟੂਨ ਅਹੰਕਾਰ ਆਠਿ ਟੁਗੁਠਿ ਕਾਫੂਨ ਟਾਕਲੇ ਟਰਚ ਏਖਾਢਾਚੁਆ ਹੁਦਧਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਵਰਾਲਾ ਸੁਠਾਪਿਤ ਕੇਲੇ ਜਾਝ ਸ਼ਕਤੇ).

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਹੀ ਆਝਾ ਨਾਹੀ, ਟਰ ਨਮੁ ਪ੍ਰਾਰੁਠਨਾ ਆਹੇ, ਜੀ ਗੁਰੂਬਰੋਬਰ ਕਾਰੁਧ ਕਰਤੇ.

ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੇ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥

ਹੈ ਨਾਨਕ! ਖੋਟੇਪਠਾਠਾ ਸਰਾਵਾਚਾ ਪਰਿਠਾਮ ਨੇਹਮੀ ਵਾਇਟ ਹੋਤੋ. ਫਕਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਾਚੇ ਨਾਮਸਮਰਣ ਕੇਲਿਆਨੇ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੋ.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੇਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥

ਅਪਰਿਪਕ ਸਹ ਮੈਤ੍ਰੀ, ਆਠਿ ਮੌਠਯਾ ਵਯਕਤੀਸ਼ੀ ਪ੍ਰੇਮ,

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

ਪਾਠਯਾਤ ਕਾਫਲੇਲਯਾ ਰੇਖੇਸਾਰਖੇ ਆਹੇਤ, ਜਯਾਚੇ ਕੋਠਠੇਹੀ ਅਸਤਿਤਵ ਨਸਤੇ. ॥੪॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥

ਜਰ ਏਖਾਦੀ ਅਜ਼ਾਨੀ ਵਯਕਤੀ ਨੋਕਰੀ ਕਰਤ ਅਸੇਲ ਤਰ ਤੀ ਵਯਕਤੀ ਤੋ ਨੋਕਰੀ ਯੋਗਯ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਕਰੂ ਸਕਤ ਨਾਹੀ.

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥

ਜਰੀ ਠਯਾਨੇ ਏਖਾਦੇ ਕਾਰਯ ਯੋਗਯ ਕੇਲੇ ਤਰੀਹੀ, ਤੋ ਪੁਫਚੀ ਗੋਠ ਚੁਕੀਚੀ ਕਰਤੋ.

ਪਉੜੀ ॥

ਪਉੜੀ :

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥

ਜਰ ਏਖਾਦਾ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਕਰੀਤ ਅਸੇਲ ਤਰ, ਜੋ ਵਯਕਤੀ ਠਯਾਚਯਾ ਮਾਲਕਾਚਯਾ ਝੁਛੇਚੇ ਪਾਲਨ ਕਰਤੋ,

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੇ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥

ਠਯਾਚਾ ਸਨਮਾਨ ਵਾਫਤੋ ਆਠਿ ਠਯਾਲਾ ਦੁਹੇਰੀ ਬਖੀਸ ਮਿਠਤੇ.

ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥

ਪਰੰਤੁ ਜਰ ਠਯਾਨੇ ਆਪਠਯਾ ਮਾਲਕਾਚਯਾ ਬਰੋਬਰੀਚੇ ਅਸਠਯਾਚਾ ਦਾਵਾ ਕੇਲਾ ਤਰ ਤੋ ਆਪਠਯਾ ਮਾਲਕਾਚੀ ਨਾਰਾਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤੋ.

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥

ਤੋ ਠਯਾਚਯਾ ਮਿਠਵਲਾ ਪਗਾਰ ਗਮਾਵਤੋ (ਬਖੀਸ), ਆਠਿ ਠਯਾਲਾ ਨੇਹਮੀ ਅਪਮਾਨ ਸਹਨ ਕਰਾਵਾ ਲਾਗਤੋ.

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥

त्यामुळे जो आपल्याला सर्वकाही देतो, नेहमी त्याचे आपण गुणगान करायला पाहिजे.

नानक हुकमु न चलਈ नालि खसम चलै अरदासि ॥२२॥

हे नानक! ही आज्ञा नाही तर एक नम्र प्रार्थना आहे जी गुरुबरोबर कार्य करते. ॥२२॥

सलैकु महला २ ॥

श्लोक महला २ ॥

ऐह किनेही दाति आपस ते जे पाਈਐ ॥

ही भेट कोणत्या प्रकारची आहे की आपण दावा केला की आपल्याला ती प्राप्त होते?

नानक सा करमाति साहिब तूठै जे मिलै ॥१॥

हे नानक ! सर्वात आश्चर्यकारक देणगी ती आहे जी परमेश्वराचा आशीर्वादाने प्राप्त होते.

महला २ ॥

महला २ ॥

ऐह किनेही चाकरी जितु भुि खसम न जाਇ ॥

ही कोणत्या प्रकारची सेवा आहे, ज्याद्वारे गुरुची भीती निघून जात नाही?

नानक सेवकु वाढीਐ जि सेती खसम समाਇ ॥२॥

हे नानक! जो आपल्या सद्गुरूमध्ये विलीन होतो त्याला खरा भक्त असतो. ॥

पउड़ी ॥

पउडी :

नानक अंत न जापनूही हरि ता के पारावार ॥

हे नानक! देवाच्या मर्यादा ओळखले जाऊ शकत नाही; त्याला अंत किंवा मर्यादा नाही.

आपि कराए साखती फिदि आपि कराए मार ॥

तो स्वतः निर्माण करतो आणि मग तो स्वतः नष्ट करतो.

इकनूहा गाली जंजीरीआ इकि तुरी चझहि बिसीआर ॥

काही लोक नोकरांसारखे काम करीत आहेत, जणू काही त्यांच्या मानेभोवती साखळ्या आहेत, तर काही अत्यंत श्रीमंत आहेत, ते अत्यंत आनंदित आहेत.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

ਤੋ ਸਵਤ: ਕ੍ਰੁਤੀ ਕਰਤੋ ਆਠਿ ਤੋ ਸਵਤ: ਆਪਲਿਆਲਾ ਕ੍ਰੁਤੀ ਕਰਠਿਆਸ ਪ੍ਰਵ੍ਰੁਤ ਕਰਤੋ. ਮਗ ਮੀ ਕੋਠਾਕਠੇ ਤਕ੍ਰਾਰ ਕਰਾਵੀ?

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥

ਹੇ ਨਾਨਕ, ਜਯਾਨੇ ਹੀ ਸ੍ਰੁਣੀ ਨਿਰਮਾਠ ਕੇਲੀ - ਤੋ ਸਵਤ: ਲਯਾਚੀ ਕਾਠਜੀ ਘੇਤੋ.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਸ਼ਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਵਤ: ਮਾਨਵੀ ਸ਼ਰੀਰੇ ਨਿਰਮਾਠ ਕਰਤੋ ਆਠਿ ਤੋ ਸਵਤ: ਲਯਾਂਨਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿੰਵਾ ਦੁ:ਖ ਦੇਤੋ.

ਇਕਨ੍ਰੁਹੀ ਦੁਪੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨ੍ਰੁਹ ਚੜੇ ॥

ਕਾਹੀਂਚਯਾ ਨਸ਼ਿਭਾਤ, ਤੋ ਸਰਵ ਸੁਖਸੋਧੀ ਲਿਹਿਤੋ, ਤਰ ਕਾਹੀ ਲੋਕਾਂਨਾ ਦੁ:ਖ ਭੋਗਾਵੇ ਲਾਗਤੇ.

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨ੍ਰੁਹ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥

ਕਾਹੀ ਭਾਗਯਵਾਨ ਵਯਕਤੀ ਨਿਸ਼ਿੰਤ ਹੋਠਨ ਜ਼ੋਪਤਾਤ ਤਰ ਕਾਹੀ ਲੋਕ ਲਯਾਂਚੇ ਰਕ਼ਕ ਮ੍ਹਠੂਨ ਲਯਾਂਚਯਾ ਜਵਠ ਠਭੇ ਰਾਹੁਨ ਲਯਾਂਚੇ ਰਕ਼ਠ ਕਰਤਾਤ.

ਤਿਨ੍ਰੁਹਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਰੁਹ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਲਯਾ ਮਨੁਸ਼ਯਾਂਚੇ ਜੀਵਨ ਅਤਿਸ਼ਯ ਸੁੰਦਰ ਬਨਤੇ, ਜਯਾਚਯਾਵਰ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਵਤ: ਆਪਲੀ ਕ੍ਰੁਪਾਵ੍ਰੁਣੀ ਠੇਵਤੋ.

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਵਤ: ਸ੍ਰੁਣੀਚੀ ਨਿਰਮਿਤੀ ਕਰਤੋ ਆਠਿ ਤਿਚੀ ਦੇਖਰੇਖ ਕਰਤੋ.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਤੋ ਯਾ ਸ੍ਰੁਣੀਤ ਜੀਵ ਨਿਰਮਾਠ ਕਰਤੋ ਆਠਿ ਲਯਾਂਚਾ ਜਨਮ-ਮ੍ਰੁਤਯੂ ਪਾਹਤ ਰਾਹਤੋ.

ਕਿਸ ਨੇ ਕਰੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥

ਹੇ ਨਾਨਕ! ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਾਸ਼ਿਵਾਯ ਆਪਠ ਕੋਠਾਚੀ ਪ੍ਰਾਰਠਨਾ ਕਰੁ ਸ਼ਕਤੋ, ਜੇਵ੍ਹਾ ਤੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰਚ ਸਵਤ: ਸਰਵਕਾਹੀ ਕਰਤੋ? ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਤਠੀ :

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

परमेश्वराच्या महानतेबद्दल काहीही सांगितले जाऊ शकत नाही.

ਸੇ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

तो निर्माणकर्ता आहे, सर्वशक्तिमान आणि परोपकारी आहे; तो सर्व प्राण्यांना सांत्वन देतो.

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੇਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥

मानव तेच कर्म करतो जे परमेश्वरानेत्यांच्यासाठी पूर्वनिर्धारित केले आहेत.

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

हे नानक! त्या एका परमेश्वराला वगळता मनुष्याला दुसरे कोणतेही शरणस्थान नाही.

ਸੇ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ

तो तेच करतो जे त्याला योग्य वाटते. ॥ २४ ॥ १ ॥ शुद्ध ॥

ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹਿ ॥

ਦੇਵ ਏਕਚ ਆਹੇ. ਸਰਵ ਵਿਜਯ ਅਦ੍ਭੂਤ ਗੁਰੂ (ਦੇਵਾਚਾ) ਆਹੇ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਆਦਰਣੀਯ ਤਲਵਾਰ ਕਿੰਵਾ ਕ੍ਰਪਾਣ (ਦੁਝਾਂਚਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਣਾਯਾਚਯਾ ਰੂਪਾਤੀਲ ਦੇਵ) ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਮਦਤ ਕਰੋ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਦਹਾਯਾ ਗੁਰੂਨੀ ਵਾਚਲੇਲੀ ਆਦਰਣੀਯ ਤਲਵਾਰੀਚੀ ਕਵਿਤਾ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥

ਪ੍ਰਥਮ ਤਲਵਾਰੀਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ (ਦੁਝਾਂਚਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਣਾਯਾ ਦੇਵਾਚਯਾ ਰੂਪਾਤ); ਮਗ ਨਾਨਕਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ. (ਤ੍ਯਾਂਚਯਾ ਆਧਯਾਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਠੇਵਾ)

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥

ਮਗ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਆਣਿ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧਯਾਨ ਕਰਾ; ਤੇ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਮਦਤ ਕਰੂ ਸ਼ਕਤਾਤ! (ਤ੍ਯਾਂਚਯਾ ਆਧਯਾਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਵਿੰਦ ਆਣਿ ਆਦਰਣੀਯ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਯ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧਯਾਨ ਕਰਾ. (ਤ੍ਯਾਂਚਯਾ ਆਧਯਾਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਆਦਰਣੀਯ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਆਣਿ ਧਯਾਨ ਕਰਾ, ਜ੍ਯਾਂਚਯਾ ਦਰਸ਼ਨਾਨੇ ਸਰਵ ਦੁ:ਖ ਨਾਹੀਸੇ ਹੋਤਾਤ. (ਤ੍ਯਾਂਚਯਾ ਆਧਯਾਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨਾਵਰ ਲਖ ਘਾ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਯਾਂਚੇ ਸਮਰਣ ਕਰਾ ਆਣਿ ਮਗ ਆਧਯਾਤਮਿਕ ਸੰਪਤੀਚੇ ਨਉ ਸ੍ਰੋਤ (ਧੈਰਯ, ਕ੍ਸ਼ਮਾ, ਅਸ੍ਤੇਯ, ਸੌਚਾ, ਙੰਦ੍ਰਿਯ ਨਿਗ੍ਰਹ, ਬੁਢੀ, ਵਿਘਾ ਸਤਯ, ਅਕ੍ਰੋਧ) ਤੁਮਚਯਾ ਘਰੀ ਤ੍ਵਰੇਨੇ ਯੇਤੀਲ.

ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਹੇ ਦੇਵਾ ! ਕ੍ਰਪਯਾ ਆਮ੍ਹਾਲਾ ਸਰਵਤ੍ਰ ਮਾਰਗ ਦਾਖਵੂਨ ਮਦਤ ਕਰਾ.

दसवां पातसाह स्री गुरु रौबिंद सिंघ साहिब जी! सड ढांएी रौंइ सहाइ ॥

आदरणीय दहावे गुरु गोविंद सिंग यांचे स्मरण करा. (त्यांच्या आध्यात्मिक योगदानावर विचार करा). हे देवा ! कृपया आम्हाला सर्वत्र मार्ग दाखवून मदत करा.

दसां पातसाहीआं दी जेत स्री गुरु रूँष साहिब जी दे पाठ दीदार दा ढिआन ढर के ढेले जी वाहिगुरु!

आदरणीय गुरू ग्रंथ साहिबमध्ये असलेल्या दहा राजांच्या दिव्य प्रकाशाचा विचार करा आणि मनन करा आणि तुमचे विचार त्यांच्या दैवी शिकवणीकडे वळवा आणि गुरू ग्रंथ साहिबच्या दर्शनाने आनंद मिळवा; म्हणा वाहे गुरू! (अद्भुत देव)!

पंजां ढिआरिआं, रौंहां साहिबजादिआं, रालुीआं मुकतिआं, हठीआं जपीआं, उपीआं, जिनुं नाम जपिआ, वंड ढकिआ, देग रल्लाएी, तेग वाही, देढ के अठडिँठ कीता, तिनुं ढिआरिआं, सचिआरिआं दी कमाएी दा ढिआन ढर के, ढालसा जी ! ढेले जी वाहिगुरु!

चार पुत्रांच्या (गुरू गोविंद सिंग यांच्या) पाच प्रिय व्यक्तींच्या कर्माचा विचार करा; चाळीस हुतात्म्यांपैकी; अदम्य वढनिश्चयाच्या शूर शिखांचे; नामाच्या रंगात रंगलेल्या भक्तांपैकी; जे नामात लीन झाले होते; ज्यांनी नामाचे स्मरण केले आणि त्यांच्या सहवासात एकत्र जेवले; ज्यांनी मोफत स्वयंपाकघर सुरू केले; ज्यांनी तलवारी चालवल्या (सत्य राखण्यासाठी); ज्यांनी इतरांच्या कमतरतांकडे दुर्लक्ष केले; उपरोक्त सर्व शुद्ध आणि खरोखर एकनिष्ठ होते; म्हणा वाहे गुरू! (अद्भुत देव)!

जिनुं सिंघां सिंघनीआं ने ढरम रेत सीस दिँते, ढंद ढंद कटाएे, ढेढरीआं लुहाएीआं, ररढडीआं ते रडे, आरिआं नाल रिराएे राएे, गुरदुआरिआं दी सेवा लएी कुरढानीआं कीतीआं, ढरम नहीं रारिआ, सिंघी केसां सुआसां नाल निढाही, तिनुं दी कमाएी दा ढिआन ढर के ढालसा जी! ढेले जी वाहिगुरु!

विचार करा आणि त्या शूर शीख पुरुषांनी तसेच स्त्रियांनी केलेल्या अनोख्या सेवेचा विचार करा, ज्यांनी आपले मस्तक बलिदान दिले परंतु त्यांच्या शीख धर्माचे समर्पण केले नाही; ज्यांच्या शरीराच्या प्रत्येक भागाचे तुकडे केले गेले; ज्यांच्या डोक्याची त्वचा काढली जायची; ज्यांना बांधून चाकांवर फिरवले गेले आणि त्यांच्या शरीराचे तुकडे-तुकडे केले गेले; ज्यांना आरीने कापले होते; ज्यांची जिवंतपणी कातडी काढली गेली; ज्यांनी गुरुद्वारांची प्रतिष्ठा राखण्यासाठी स्वतःचे बलिदान दिले; ज्यांनी त्यांच्या शीख धर्माचा त्याग केला नाही; ज्यांनी त्यांचा शीख धर्म पाळला आणि शेवटच्या श्वासापर्यंत त्यांचे लांब केस जतन केले; म्हणा वाहे गुरू! (अद्भुत देव)!

पंजां उढतां, सरढुँड गुरदुआरिआं दा ढिआन ढर के ढेले जी वाहिगुरु!

तुमचे विचार शीख धर्माच्या सर्व सिंहासनांवर आणि सर्व गुरुद्वारांकडे वळवा; म्हणा वाहे गुरू! (आश्चर्यकारक देव)!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਪੂਰਨ ਆਦਰਣੀਯ ਖਾਲਸ਼ਾਂਨੀ ਤੁਝ੍ਯਾ ਨਾਮਾਚੇ ਚਿੰਤਨ ਕਰਾਵੇ ਅਸ਼ੀ ਵਿਨੰਤੀ ਕਰਤੋ; ਆਣਿ ਸਰਵ ਸੁਖ ਆਣਿ ਆਰਾਮ ਅਸ਼ਾ ਧ੍ਯਾਨਾਦ੍ਵਾਰੇ ਮਿਲ੍ਯ ਸ਼ਕਤਾਤ.

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੇਲ ਬਾਲੇ, ਬੇਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਜੇਥੇ ਜੇਥੇ ਆਦਰਣੀਯ ਖਾਲਸਾ ਉਪਸਥਿਤ ਅਸੇਲ ਤੇਥੇ ਤੁਮਚੇ ਸੰਰਕ੍ਸ਼ਣ ਆਣਿ ਕ੍ਰਪਾ ਏ; ਮੁਕਤ ਸੁਖਪਾਕਘਰ ਆਣਿ ਤਲਵਾਰ ਕਥੀਹੀ ਅਪਯਸ਼ੀ ਹੋਯ ਨਯੇ; ਆਪਲ੍ਯਾ ਭਕਤਾਂਚਾ ਸਨਮਾਨ ਰਾਖਾ; ਸ਼ੀਖ ਲੋਕਾਂਵਰ ਵਿਜਯ ਮਿਲਵਾ; ਆਦਰਣੀਯ ਤਲਵਾਰ ਨੇਹਮੀ ਆਮਚ੍ਯਾ ਮਦਤੀਲਾ ਯੇਵੋ; ਖਾਲਸ਼ਾਂਨਾ ਨੇਹਮੀਚ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲੋ; ਮ੍ਹਣਾ ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵ)!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ,
ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੋ
ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੇਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

ਸ਼ਿਖਾਂਨਾ ਸ਼ੀਖ ਧਰਮਾਚੀ ਭੇਟ, ਲਾਂਬ ਕੇਸਾਂਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਸ਼ੀਖ ਕਾਯਦੇ ਪਾਠਯਾਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਫੈਵੀ ਜ਼ਾਨਾਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਵਠ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਚੀ ਦੇਯਗੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਚੀ ਦੇਯਗੀ ਆਣਿ ਨਾਮਾਚੀ ਸਰਵਾਤ ਮੋਠੀ ਭੇਟ ਏ. ਹੇ ਦੇਵਾ! ਗਾਯਕ, ਵਾਡਾ ਆਣਿ ਖਵਜ ਸਦੈਵ ਅਸਤਿਤਵਾਤ ਅਸੂ ਏ; ਸਲ੍ਯਾਚਾ ਸਦੈਵ ਵਿਜਯ ਅਸੋ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ (ਆਸ਼੍ਚਰ੍ਯਕਾਰਕ ਦੇਵ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਸਰਵ ਸ਼ੀਖਾਂਚੀ ਮਨੇ ਨਮ੍ਰ ਰਾਹੋਤ ਆਣਿ ਲ੍ਯਾਂਚੀ ਭੁਫ਼ੀ ਉਦਾਤ ਹੋਵੋ; ਹੇ ਦੇਵਾ! ਤੂ ਭੁਫ਼ੀਚਾ ਰਕ਼ਕ ਆਹੇਸ.

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ!
ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।**

ਹੇ ਖਰੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! ਤੂ ਨਮ੍ਰਾਂਚਾ ਸਨਮਾਨ ਆਹੇਸ, ਅਸਹਾਯਾਂਚੇ ਸਾਮਥ੍ਯ ਆਹੇਸ, ਨਿਰਾਧਾਰਾਂਚੇ ਆਸ਼੍ਰਯਸਥਾਨ ਆਹੇਸ, ਆਮ੍ਹੀ ਤੁਝ੍ਯਾ ਉਪਸਥਿਤੀਤ ਨਮ੍ਰਪਣੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤੋ...

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਵਰੀਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਚੇ ਪਠਣ ਕਰਤਾਨਾ ਆਮਚ੍ਯਾ ਚੁਕਾ ਆਣਿ ਉਣੀਵਾ ਕ੍ਸ਼ਮਾ ਕਰਾ. ਦਯਾਕ੍ਰਪਣੇ ਸਰਵਾਚ੍ਯਾ ਉਦੇਸ਼ਯਾਂਨਾ ਪੂਰਨ ਕਰਾ.

मेडी पलआरे मेल, जलनूडं मलललआं डेर न ऑऑऑऑऑ। नननक ननन ऑडुडी कलल, डेरे डरडे सरडड डर डलल।

कृडर करून आडुडंलर डर खरुडर डकुतंऑी डेट डडवून दे, ऑडंऑुडर डेडीने आडुडी तुडुडर नरडरडे सुडरण व ऑलतन करू शकतुी. हे देवर! खरे गुरू नननक डरंऑुडर दुडरे, तुडुडे नरव उंऑ हुरीवुी आणल तुडुडर इऑुडेनुसर सरुवरींऑी उनुतुी हुरीवुी.

वरुहलरुतुु नी कर डरलसर, वरुहलरुतुु नी कुरी डडतुल
खरलसर देवरऑर आहे; सरुव वलऑड हर देवरऑर वलऑड आहे.

प्रवासासाठी तत्त्वज्ञान

शीख धर्माचे तत्त्वज्ञान तर्क, सर्वसमावेशकता आणि अध्यात्मिक आणि भौतिक जगाकडे "ढोंगीपणापासून मुक्त" दृष्टिकोनाने वैशिष्ट्यीकृत आहे. त्याचे धर्मशास्त्र साधेपणाने चिन्हांकित केले आहे. शीख नीतिमतेमध्ये व्यक्तीचे स्वतःचे कर्तव्य आणि समाज (संगत) यांच्यात कोणताही संघर्ष नाही.

शीख धर्म हा गुरु नानक यांनी सुमारे 500 वर्षांपूर्वी स्थापन केलेला सर्वात तरुण जागतिक धर्म आहे. हा एक सर्वोच्च अस्तित्व आणि विश्वाचा निर्माता (वाहेगुरु) यांच्या वरील विश्वासावर जोर देतो. हा शाश्वत आनंदाचा साधा सरळ मार्ग देतो आणि प्रेम आणि वैश्विक बंधुत्वाचा संदेश पसरवतो. शीख धर्म हा एकेश्वरवादी विश्वास आहे आणि परमेश्वराला एकमेव अस्तित्व मानतो जो वेळ किंवा स्थानाच्या मर्यादांच्या अधीन नाही.

शीख धर्माचा असा विश्वास आहे की एकच परमेश्वर आहे, जो निर्माता, पालनकर्ता, संहारक आहे आणि तो मानवी रूप घेत नाही. शिख धर्मात अवताराच्या सिद्धांताला स्थान नाही. देवी-देवता आणि इतर देवतांना ते कोणतेही मूल्य देत नाही.

शीख धर्मात नीतिमत्ता आणि धर्म एकत्र मानतात. आध्यात्मिक विकासाकडे पाऊल टाकण्यासाठी दैनंदिन जीवनात नैतिक गुण आणि सद्गुणांचे पालन केले पाहिजे. प्रामाणिकपणा, करुणा, औदार्य, संयम आणि नम्रता यासारखे गुण केवळ प्रयत्न आणि चिकाटीनेच निर्माण होऊ शकतात. आपल्या महान गुरूंचे जीवन या दिशेने प्रेरणादायी आहे.

शीख धर्म शिकवतो की मानवी जीवनाचे ध्येय हे जन्म-मृत्यूचे चक्र तोडून ईश्वरात विलीन होणे आहे. हे गुरूंच्या शिकवणुकीचे पालन करून, पवित्र नामाचे (नाम) ध्यान करून आणि सेवा आणि दानधर्माचे कार्य करून साध्य करता येते.

नाम मार्ग दररोज परमेश्वराच्या स्मरणाच्या भक्तीवर भर देतो. मोक्षप्राप्तीसाठी काम (इच्छा), क्रोध (क्रोध), लोभ (लोभ), मोह (संसारिक आसक्ती) आणि अहंकार (अभिमान) या पाच भावनांवर नियंत्रण ठेवावे लागते. युनियन शीख धर्मात उपवास आणि तीर्थयात्रा, शगुन आणि तपस्या यांसारख्या विधी आणि नित्य पद्धती नाकारल्या जातात. मानवी जीवनाचे ध्येय भगवंतात विलीन होणे आहे आणि हे गुरु ग्रंथसाहिबच्या शिकवणीचे पालन केल्याने साध्य होते. शीख धर्म भक्तिमार्ग किंवा भक्ती मार्गावर जोर देते. तथापि, हे ज्ञान मार्ग (ज्ञानाचा मार्ग) आणि करम मार्ग (कृतीचा मार्ग) यांचे महत्त्व ओळखते. अध्यात्मिक ध्येयापर्यंत पोहोचण्यासाठी परमेश्वराची कृपा मिळवण्याच्या गरजेवर हे सर्वात जास्त जोर देते.

शीख धर्म हा आधुनिक, तार्किक आणि व्यावहारिक धर्म आहे. त्याचा असा विश्वास आहे की सामान्य कौटुंबिक जीवन (गृहस्थ) मोक्षात अडथळा नाही. मोक्षप्राप्तीसाठी ब्रह्मचर्य किंवा संसाराचा त्याग आवश्यक नाही. सांसारिक त्रास आणि मोहांमध्ये अलिप्त राहून जगणे शक्य आहे. एका भक्ताने संसारात राहूनही तणाव आणि प्रलोभनांपासून आपले डोके दूर ठेवले पाहिजे. तो एक विद्वान सैनिक आणि परमेश्वरासाठी संत असावा.

शीख धर्म हा एक वैश्विक आणि "धर्मनिरपेक्ष धर्म" आहे आणि अशाप्रकारे जात, पंथ, वंश किंवा लिंग यावर आधारित सर्व भेद नाकारतो. परमेश्वराच्या दृष्टीने सर्व माणसे समान आहेत असा विश्वास आहे. गुरूंनी स्त्रियांच्या समानतेवर भर दिला आणि स्त्री भ्रूणहत्या आणि सती (विधवा जाळणे) प्रथा नाकारली. त्यांनी विधवा पुनर्विवाहाचा सक्रियपणे प्रचार केला आणि पर्दा पद्धतीला (स्त्रियांनी बुरखा घालणे) नाकारले. मन एकाग्र ठेवण्यासाठी पवित्र नामाचे (नाम) चिंतन केले पाहिजे आणि सेवा आणि परोपकाराची कृत्ये केली पाहिजेत. भीक मागून किंवा अप्रामाणिक मार्गाने नव्हे तर प्रामाणिक काम (किरत करणे) करून उदरनिर्वाह करणे हे सन्माननीय मानले जाते. वंद छकना, इतरांसोबत सामायिक करणे ही देखील एक सामाजिक जबाबदारी आहे. व्यक्तीने दासवंध (त्याच्या कमाईच्या 10%) माध्यमातून गरजूंना मदत करणे अपेक्षित आहे. सेवा, सामुदायिक सेवा हा देखील शीख

धर्माचा अविभाज्य भाग आहे. प्रत्येक गुरुद्वारामध्ये मिळणारे मोफत सामुदायिक भोजन (लंगर) हे या सामुदायिक सेवेची एक अभिव्यक्ती आहे.

शीख धर्म आशावाद आणि आशावादाचा पुरस्कार करतो. ते निराशावादाची विचारधारा मान्य करत नाही.

गुरुंचा विश्वास होता की या जीवनाचा एक उद्देश आणि एक ध्येय आहे. हे स्वतःला आणि परमेश्वराच्या साक्षात्काराची संधी देते. शिवाय माणूस स्वतःच्या कृतीसाठी जबाबदार असतो. तो त्याच्या कृतींच्या परिणामांपासून प्रतिकारशक्तीचा दावा करू शकत नाही. त्यामुळे तो जे काही करतो त्यामध्ये त्याने अत्यंत सतर्क असले पाहिजे.

शीख धर्मग्रंथ, गुरु ग्रंथ साहिब, शाश्वत गुरू आहे. हा एकमेव धर्म आहे ज्याने पवित्र ग्रंथाला धर्मगुरूचा दर्जा दिला आहे. शीख धर्मात जिवंत मानवी गुरूला (देहधारी) स्थान नाही.

शीख धर्मातील महिलांची भूमिका

शीख धर्माचे सिद्धांत सांगतात की स्त्रियांना पुरुषांसारखेच आत्मा आहेत आणि त्यांचे अध्यात्म विकसित करण्याचे समान अधिकार आहेत. ते धार्मिक मंडळांचे नेतृत्व करू शकतात, अखंड पाठात भाग घेऊ शकतात (पवित्र शास्त्राचे निरंतर पठण), कीर्तन करू शकतात (समाजगीतेचे गायन), ग्रंथी ((पुजारी)) म्हणून काम करू शकतात. ते सर्व धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष कार्यात सहभागी होऊ शकतात. शीख धर्म हा जगातील पहिला प्रमुख धर्म होता ज्याने स्त्री-पुरुष समानता दिली. गुरु नानक यांनी लिंग-आधारित समानतेचा उपदेश केला आणि त्यांच्यानंतर आलेल्या गुरूंनी महिलांना शीख उपासना आणि सरावाच्या सर्व क्रियाकलापांमध्ये पूर्ण सहभाग घेण्यास प्रोत्साहित केले.

गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"स्त्रिया आणि पुरुष, सर्व परमेश्वराने निर्माण केले आहेत. हा सर्व परमेश्वराचा खेळ आहे. नानक म्हणतात, तुझी सर्व निर्मित सृष्टी चांगली आणि पवित्र आहे." -SGGS p.304

शीख इतिहासाने स्त्रियांची सेवा, भक्ती, त्याग आणि शौर्य पुरुषांच्या बरोबरीची भूमिका नोंदवली आहे. शीख परंपरेत स्त्रियांच्या नैतिक प्रतिष्ठा, सेवा आणि आत्मत्यागाची अनेक उदाहरणे लिहिली आहेत.

शीख धर्मानुसार स्त्री आणि पुरुष एकाच नाण्याच्या दोन बाजू आहेत. परस्परसंबंध आणि परस्परावलंबनाच्या व्यवस्थेत जिथे पुरुष स्त्रीपासून जन्म घेतो आणि स्त्रीचा जन्म पुरुषाच्या बीजातून होतो. शीख धर्मानुसार एक पुरुष स्त्रीशिवाय त्याच्या जीवनात त्याला सुरक्षित आणि परिपूर्ण वाटू शकत नाही आणि पुरुषाचे यश त्याच्यासोबत तिचे जीवन सामायिक करणाऱ्या स्त्रीच्या प्रेम आणि समर्थनाशी संबंधित आहे आणि त्याउलट. गुरु नानक म्हणातात:

"[ती] एक स्त्री आहे जी वंश चालू ठेवते" आणि आपण "स्त्रीला शापित आणि निंदित समजू नये, [जेव्हा] स्त्रीपासून पुढारी आणि राजे जन्माला येतात." SGGS पृष्ठ 473.

उद्धार:

एक महत्त्वाचा मुद्दा मांडायचा आहे की एखादा धर्म स्त्रीला मोक्ष, परमेश्वराचा साक्षात्कार किंवा सर्वोच्च आध्यात्मिक क्षेत्र प्राप्त करण्यास सक्षम मानतो. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व प्राण्यांमध्ये परमेश्वर सर्वव्यापी आहे, परमेश्वर सर्व प्रकारात स्त्री-पुरुष व्याप्त आहे" (गुरु ग्रंथ साहिब, पृ. 605).

गुरु ग्रंथसाहिबमधील वरील विधानावरून, ईश्वराचा प्रकाश दोन्ही लिंगांमध्ये सारखाच राहतो. म्हणून स्त्री आणि पुरुष दोघेही गुरूंच्या शिकवणीचे पालन करून समान मोक्ष मिळवू शकतात. अनेक धर्मांमध्ये, स्त्रीला पुरुषाच्या अध्यात्मात अडथळा मानले जाते, परंतु शीख धर्मात नाही. गुरू हे नाकारतात. 'करंट थॉट्स ऑन शीख धर्म' मध्ये, अॅलिस बसरके म्हणतात,

"पहिल्या गुरूंनी स्त्रीला पुरुषाच्या बरोबरीने ठेवले... स्त्री ही पुरुषासाठी अडथळा नव्हती, तर परमेश्वराची सेवा आणि मोक्ष मिळविण्यात भागीदार होती".

लग्न:

गुरु नानक यांनी गृहस्थाची शिफारस केली - गृहस्थाचे जीवन, ब्रह्मचर्य आणि त्याग करण्याऐवजी, पत्नी आणि पत्नी समान भागीदार होते आणि दोघांनाही निष्ठा ठेवण्याची आज्ञा दिली होती. पवित्र श्लोकांमध्ये, घरगुती आनंदाला एक प्रेमळ आदर्श म्हणून सादर केले आहे आणि लग्नाला दैवी प्रेमाच्या अभिव्यक्तीसाठी एक चालू रूपक प्रदान केले आहे. भाई गुरदास, प्रारंभिक शीख धर्माचे कवी आणि शीख सिद्धांताचे अधिकृत दुभाषी, स्त्रियांना उच्च श्रद्धांजली अर्पण करतात. ते म्हणतात:

"एक स्त्री, तिच्या पालकांच्या घरात प्रिय असते, तिच्या वडिलांनी आणि आईने तिच्यावर खूप प्रेम करतात. तिच्या सासरच्या घरात, ती कुटुंबाचा आधारस्तंभ असते, ती त्यांच्या उत्तम भाग्यासाठी जबाबदार असते... आध्यात्मिक ज्ञान आणि मोक्षाची भागीदार आणि महान गुणांनी संपन्न, एक स्त्री, पुरुषाचा अर्धा भाग, त्याला मुक्तीच्या दारापर्यंत घेऊन जाते." (वारन, वि. 16)

समान स्थिती:

स्त्री-पुरुष समान दर्जा सुनिश्चित करण्यासाठी, गुरूंनी दीक्षा, सूचना किंवा संगत (पवित्र सहवास) आणि पंगत (एकत्र भोजन) क्रियाकलापांमध्ये सहभागी होण्याच्या बाबतीत लिंगांमध्ये भेद केला नाही. सरूप दास भल्ला, महिमा प्रकाश यांच्या म्हणण्यानुसार, गुरु अमर दास यांनी स्त्रियांना बुरख्याचा वापर करण्यास विरोध केला. त्यांनी शिष्यांमधील काही समुदायांवर देखरेख करण्यासाठी स्त्रियांना नियुक्त केले आणि सती प्रथेविरुद्ध प्रचार केला. शीख इतिहासात माता गुजरी माई भागो, माता सुंदरी, राणी साहिब कौर, राणी सदा कौर आणि महाराणी जिंद कौर यांसारख्या अनेक महिलांची नावे नोंदवली गेली आहेत, ज्यांनी त्यांच्या काळातील घटनांमध्ये महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावल्या.

शिक्षण:

शीख धर्मात शिक्षणाला खूप महत्त्व आहे. ती कोणाच्याही यशाची गुरुकिल्ली आहे. ही वैयक्तिक विकासाची प्रक्रिया आहे आणि त्यामुळेच तिसऱ्या गुरूंनी अनेक शाळांची स्थापना केली. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"सर्व दैवी ज्ञान आणि चिंतन गुरूंद्वारे प्राप्त होते" (गुरु ग्रंथ साहिब, पृष्ठ 831).

सर्वांसाठी शिक्षण आवश्यक आहे आणि प्रत्येकाने ते सर्वोत्कृष्ट होण्यासाठी कार्य केले पाहिजे. तिसऱ्या गुरूंनी पाठवलेल्या शीख मिशनर्यांमध्ये बावन्न महिला होत्या. 'शीख महिलांची भूमिका आणि स्थिती' मध्ये, डॉ मोहिंदर कौर गिल लिहितात,

"गुरु अमरदासांना खात्री होती की कोणतीही शिकवण जोपर्यंत महिला लोक स्वीकारत नाहीत आणि तोपर्यंत रुजत नाहीत."

कपड्यांवर निर्बंध:

स्त्रियांनी बुरखा घालू नये या व्यतिरिक्त, शीख धर्म ड्रेस कोडबद्दल एक साधे परंतु अत्यंत महत्त्वाचे विधान करते. हे लिंग पर्व न करता सर्व शीखांना लागू होते. गुरु ग्रंथ साहिब सांगतात,

"ज्या कपड्यांमध्ये शरीर अस्वस्थ आहे आणि मन वाईट विचारांनी भरलेले आहे ते कपडे घालणे टाळा." SGGS, पृष्ठ 16

अशाप्रकारे, शीखांना हे समजेल की कोणत्या प्रकारचे कपडे वाईट विचारांनी भरतात आणि ते टाळले पाहिजेत. शीख महिलांनी किरपाण (तलवार) आणि इतरांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित आहे, हे स्त्रियांसाठी अद्वितीय आहे कारण इतिहासात ही पहिलीच वेळ आहे जेव्हा महिलांनी स्वतःचा बचाव करणे अपेक्षित होते आणि त्यांनी शारीरिक संरक्षणासाठी पुरुषांवर अवलंबून राहणे अपेक्षित नाही.

SGGS उद्धरण:

"पृथ्वी आणि आकाशात, मला दुसरे कोणी दिसत नाही. सर्व स्त्रिया आणि पुरुषांमध्ये, त्याचा प्रकाश चमकत आहे." SGGS पृष्ठ 223.

स्त्रीपासून पुरुषाचा जन्म होतो; स्त्रीमध्ये, पुरुषाची गर्भधारणा होते; स्त्रीशी त्याने साखरपुडा आणि लग्न केले आहे. स्त्री त्याची मैत्रीण बनते; स्त्रीच्या माध्यमातून भावी पिढ्या घडतात. त्याची स्त्री मरण पावल्यावर तो दुसरी स्त्री

शोधतो; तो स्त्रीशी बांधील आहे. मग तिला वाईट का म्हणायचे? तिच्यापासून राजे जन्माला येतात. स्त्रीपासून स्त्रीचा जन्म होतो; स्त्रीशिवाय, कोणीही नसेल. गुरु नानक, SGGS पृष्ठ 473

हुंड्याच्या संदर्भात: "हे माझ्या प्रभु, माझे लग्न आणि हुंडा म्हणून मला तुझे नाव दे." श्री गुरु राम दास जी, पृष्ठ 78, ओळ 18 SGGS

पर्दाच्या प्रथेबद्दल: "राहा, राहा, अरे सून - बुरख्याने तोंड झाकून ठेवू नकोस. शेवटी, हे तुम्हाला अर्धा शेल देखील आणणार नाही. तुझ्या आधी तोंडावर पडदा घालत असे ; तिच्या पावलावर पाऊल ठेवू नकोस. आपल्या चेहऱ्यावर पडदा टाकण्यात एकच योग्यता आहे की, काही दिवस लोक म्हणतील, "काय उमदा नवरी आली आहे." तुमचा पडदा तेव्हाच खरा होईल जेव्हा तुम्ही टाळाल, नाचता आणि परमेश्वराची स्तुती केली.

-P. 484, SGGS

स्त्रिया आणि खरंच सर्व आत्म्यांना आध्यात्मिक जीवन जगण्यासाठी जोरदार प्रोत्साहन देण्यात आले: "माझ्या प्रिय भगिनींनो आणि आध्यात्मिक सोबतींनो, या; मला तुमच्या मिठीत घट्ट मिठी मारा. चला एकत्र येऊ आणि आपल्या सर्वशक्तिमान पती परमेश्वराच्या कथा सांगा." - गुरु नानक , पृष्ठ 17, SGGS.

"मित्रा, इतर सर्व परिधान सुखाचा नाश करतात, अंगाला घालणे हे यातना आहे, आणि चुकीच्या विचारांनी मन भरते" - SGGS पृष्ठ 16

पगडीचे महत्त्व

पगडी हा शिखांचा अविभाज्य भाग आहे. सुमारे 1500 इसवी आणि शीख धर्माचे संस्थापक गुरु नानक यांच्या काळापासून शीख पगडी घालत आहेत.

पगडी किंवा "पगरी" हे सहसा "पग" किंवा "दस्तर" या रूपात लहान केले जाते. हे एकाच वस्त्रासाठी विविध बोलीभाषेतील भिन्न शब्द आहेत. हे सर्व शब्द स्त्रिया आणि पुरुष दोघांनी डोके झाकण्यासाठी परिधान केलेल्या कपड्यांचा संदर्भ देतात. हा एक लांब स्कार्फसारखा कापडाचा तुकडा असतो जो डोक्याभोवती गुंडाळलेला असतो किंवा कधी-कधी आतील "टोपी" किंवा "पटका" असतो. भारतात पारंपारिकपणे, पगडी फक्त समाजात उच्च दर्जाचे पुरुष परिधान करायचे; खालच्या दर्जाच्या किंवा खालच्या जातीतील पुरुषांना पगडी घालण्याची परवानगी नव्हती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी न कापलेले केस ठेवणे अनिवार्य केले होते, जे पाच के किंवा विश्वासाच्या पाच लेखांपैकी एक होते, ते 1469 मध्ये त्याच्या स्थापनेपासून शीख धर्माशी दीर्घकाळ संबंधित आहे. शीख धर्म हा जगातील एकमेव धर्म आहे. सर्व प्रौढ पुरुषांसाठी पगडी घालणे अनिवार्य आहे. पाश्चात्य देशांमध्ये पगडी घालणारे बहुसंख्य लोक शीख आहेत. शीख पगडीला दस्तार असेही म्हणतात. 'दस्तार' हा फारसी शब्द आहे. याचा अर्थ हँड ऑफ गॉड' म्हणजे त्याचे आशीर्वाद असा आहे.

शीख त्यांच्या अनेक आणि विशिष्ट पगड्यांसाठी प्रसिद्ध आहेत. पारंपारिकपणे, आदराचे प्रतिनिधित्व करते आणि ती फार पूर्वीपासून फक्त खानदानी व्यक्तीसाठी राखीव असलेली वस्तू होती. भारतावर मुघलांच्या वर्चस्वाच्या काळात फक्त मुस्लिमांनाच पगडी घालण्याची परवानगी होती. सर्व गैर-मुस्लिमांना पगडी घालण्यास सक्त मनाई होती.

गुरू गोविंद सिंग यांनी मुघलांनी केलेल्या या उल्लंघनाचा निषेध म्हणून त्यांच्या सर्व शिखांना पगडी घालण्यास सांगितले. त्याने आपल्या खालसा अनुयायांसाठी जी उच्च नैतिक मानके ठरवली होती, त्या ओळखण्यासाठी हे परिधान केले जाणार होते. त्याचा खालसा वेगळा असावा आणि "उर्वरित जगापासून वेगळे राहण्याचा" निश्चय असावा अशी त्यांची इच्छा होती. त्यांनी शीख गुरूंनी सांगितलेल्या अनोख्या मार्गाचा अवलंब करावा अशी त्यांची इच्छा होती. अशाप्रकारे, पगडी घातलेला शीख नेहमी गर्दीतून वेगळा उभा दिसतो, गुरूच्या इच्छेप्रमाणे; कारण त्याला त्याचे 'संत-सैनिक' फक्त सहज ओळखता येण्यासारखे नसून ते सहज सापडावेत अशी त्यांची इच्छा होती.

जेव्हा शीख पुरुष किंवा स्त्री पगडी घालतात तेव्हा पगडी फक्त कापडाची एक पट्टी राहात नाही; कारण ते शिखांच्या मस्तकाशी एकरूप होऊन जाते. पगडी, तसेच शिखांनी परिधान केलेल्या विश्वासाच्या इतर चार लेखांना खूप मोठे आध्यात्मिक आणि ऐहिक महत्त्व आहे. पगडी घालण्याशी संबंधित प्रतीक अनेक आहेत - सार्वभौमत्व, समर्पण, स्वाभिमान, धैर्य आणि धार्मिकता, परंतु!, शिखांनी पगडी घालण्याचे मुख्य कारण म्हणजे - त्यांचे प्रेम, आज्ञाधारकता आणि संस्थापकांबद्दल आदर. खालसा गुरू गोविंद सिंग.

वरील मुख्य उताऱ्यातील शब्दांना दुसऱ्या शब्दांशी बदलण्याची आवश्यकता आहे. 'याचे कारण' असू शकते.

"पगडी ही आपल्या गुरूंनी आपल्याला दिलेली देणगी आहे. आपल्या स्वतःच्या उच्च चेतनेशी बांधिलकीच्या सिंहासनावर बसलेल्या सिंह आणि कौरांच्या रूपात आपण स्वतःला मुकूट देतो. स्त्रिया आणि पुरुषांसाठी समान रूपाने, ही प्रक्षिप्त ओळख राजेपणा, कृपा आणि विशिष्टता दर्शवते.. हे इतरांसाठी एक संकेत आहे की आपण अनंताच्या प्रतिमेत राहतो आणि सर्वांच्या सेवेसाठी समर्पित आहोत. पगडी पूर्ण वचनबद्धतेशिवाय इतर कशाचे प्रतिनिधित्व करत नाही. जेव्हा तुम्ही तुमची पगडी बांधून उभे राहणे निवडता तेव्हा तुम्ही निर्भयपणे एकटे म्हणून उभे राहता. सहा अब्ज लोकांमधून उभी असलेली व्यक्ती. ही सर्वात उत्कृष्ट कृती आहे."

विनम्रता हे तुमच्या प्रवासाचे मुख्य सार आहे

विनम्रता हा शीख धर्माचा एक महत्त्वाचा पैलू आहे. यानुसार शीखांनी देवापुढे नम्रतेने नतमस्तक झाले पाहिजे. पंजाबी भाषेतील विनम्रता किंवा नम्रता हे शब्द जवळून संबंधित आहेत. निम्रता हा एक गुण आहे जो गुरबानीमध्ये जोमाने प्रचारित केला जातो. या पंजाबी शब्दाचे भाषांतर "विनम्रता", "उदारता" किंवा "नम्रता" असे आहे. कोणीतरी ज्याचे मन या विचाराने विचलित होत नाही की तो किंवा ती एखाद्यापेक्षा अधिक चांगली किंवा महत्त्वाची आहे.

समस्या क्षेत्र - वरील योग्य वाक्य नाही. वरील वाक्य पूर्ण नाही.

सर्व मानवांचे पालनपोषण करण्याचा हा एक महत्त्वाचा सद्गुण आहे आणि तो शीखांच्या मानसिकतेचा एक आवश्यक भाग आहे आणि हा सद्गुण सदैव शीखांसोबत असायला हवा. शीख शस्त्रागारातील इतर चार गुण आहेत: सत्य (सत), संतोष (समाधान), करुणा (दयाळूपणा) आणि प्रेम (प्रीती).

हे पाच गुण शीखांसाठी आवश्यक आहेत आणि हे गुण विकसित करण्यासाठी आणि त्यांना त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाचा एक भाग बनवण्यासाठी ध्यान करणे आणि गुरवानीचे पठण करणे हे त्यांचे कर्तव्य आहे.

गुरवानी आपल्याला काय सांगते:

विनम्रतेचे फळ म्हणजे अंतर्ज्ञानी शांती आणि आनंद आहे. विनम्रतेने ते उत्कृष्टतेचा खजिना असलेल्या देवाचे चिंतन करत राहतात. देवाशी अभिज्ञ असलेला व्यक्ती हा विनम्रतेने भारलेला असतो. त्याचे हृदय दया आणि विनम्रतेने स्थिर असते. शीख धर्म विनम्रतेला देवासमोर भिक्षापात्र या रूपात सादर करतो.

गुरु नानक, शीख धर्माचे पहिले गुरु:

"आपल्या अंतःकरणात प्रेम आणि नम्रतेने ऐकणे आणि त्यावर विश्वास ठेवून, पवित्र मंदिरात, नामाने स्वतःला शुद्ध करा." - SGGS पृष्ठ 4.

"समाधानाला तुमचे कानातले बनवा, विनम्रतेला तुमचे भिक्षापात्र बनवा आणि ध्यानाला तुमच्या शरीराला लावलेली राख करा." - SGGS पृष्ठ 6.

"विनम्रतेच्या क्षेत्रात, शब्द हे सौंदर्य आहे. तेथे अतुलनीय सौंदर्याची रूपे तयार केली जातात." SGGS पृष्ठ 8.

"विनम्रता, उदारता आणि अंतर्ज्ञानी समज हे माझे सासू आणि सासरे आहेत" - SGGS पृष्ठ 152.

अध्यात्माकडे प्रवास

गुरु ग्रंथ साहिब हा एक चिरंतन जिवंत गुरू आहे, जो शीख गुरु, हिंदू आणि मुस्लिम संतांची काव्य रचना आहे. हे संकलन त्यांच्याद्वारे सर्व मानवजातीला देवाने दिलेली देणगी आहे. गुरु ग्रंथ साहिबमधील दृष्टी कोणत्याही प्रकारच्या अत्याचाराशिवाय दैवी न्यायावर आधारित समाजाची आहे. हा ग्रंथ हिंदू धर्म आणि इस्लामच्या धर्मग्रंथांना मान्यता देतो आणि त्यांचा आदर करतो, परंतु याचा अर्थ यापैकी कोणत्याही धर्माशी नैतिक सलोखा असणे असा होत नाही. गुरु ग्रंथ साहिबमध्ये स्त्रियांना पुरुषांच्या बरोबरीच्या भूमिकेसह अत्यंत आदर दिला जातो. स्त्रियांचा आत्मा पुरुषांसारखाच असतो आणि त्यामुळे त्यांना मुक्ती मिळण्याच्या समान संधीसह त्यांची अध्यात्म जोपासण्याचा समान अधिकार असतो. महिला सर्व प्रमुख धार्मिक, सांस्कृतिक, सामाजिक आणि धर्मनिरपेक्ष क्रियाकलापांमध्ये अग्रगण्य धार्मिक मंडळांसह सहभागी होऊ शकतात.

शीख धर्म समानता, सामाजिक न्याय, मानवतेची सेवा आणि इतर धर्मांसाठी सहिष्णुतेचा पुरस्कार करतो. दैनंदिन जीवनात करुणा, प्रामाणिकपणा, नम्रता आणि औदार्य या आदर्शांचा सराव करताना नेहमीच आध्यात्मिक भक्ती आणि ईश्वराचा आदर करणे हा शीख धर्माचा महत्त्वाचा संदेश आहे. शीख धर्माचे तीन मुख्य सिद्धांत म्हणजे देवाचे ध्यान करणे आणि त्याचे स्मरण करणे, प्रामाणिक जीवन जगण्यासाठी कार्य करणे आणि इतरांसह सामायिक करणे.

आत्म्यासाठी या आध्यात्मिक प्रवासात जाण्याचा प्रयत्न केलाबद्दल अभिनंदन. अनुवाद कधीही मूळ ग्रंथाच्या जवळ असू शकत नाही, विशेषतः जेव्हा संपूर्ण गुरु ग्रंथ साहिब काव्यात असेल आणि रूपकांचा वापर हे कार्य अत्यंत कठीण करते. दैवी संदेशामध्ये, हिंदू आणि मुस्लिम पौराणिक कथांमध्ये प्रल्हाद, हिरण्याक्ष, लक्ष्मी, ब्रह्मा इत्यादींचा वापर केला जातो. कृपया यांना शब्दशः वाचू नका परंतु त्यांचा अंतर्निहित संदेश समजून घ्या. देव एक आहे आणि त्याच्याशी एकरूप होणे हे मानवी जीवनाचे ध्येय आहे यावर लक्ष केंद्रित केले आहे.

तुमच्यापर्यंत तुमच्या भाषेत दैवी संदेश पोहोचवण्यासाठी हे काम अनेक स्वयंसेवकांनी वर्षानुवर्षे केले आहे. तुम्हाला काही प्रश्न असल्यास, कृपया walnut@gmail.com वर मोकळ्या मनाने ईमेल करा आणि आम्हाला तुमच्या या प्रवासात सहभागी व्हायला आवडेल.